Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 705
Vineri 27 ianuarie 1961

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole

Legătură cît mai strînsă între ştiinţă şi practică

Extindem în cultura mare cele învăţate la punctul de sprijin

Interesul dovedit de membrii gospodăriei noastre pentru dezvoltarea sectorului legumicol ne-a determinat să solicităm încă din anul 1959 sprijinul cercetătorilor Staţiunii experimentale I.C.H.V. Buzău în scopul sporirii cantitative şi calitative a producţiei. Astfel, în acel an în gospodăria noastră a fost înfiinţat un punct de sprijin demonstrativ pe o suprafaţă de 0,6 ha, care a funcţionat pe baza convenţiei de colaborare încheiată între gospodăria noastră şi staţiune, avînd un plan tematic care a fost respectat întocmai.

Datorită metodelor avansate aplicate, producţiile de legume obţinute la punctul de sprijin au fost mult superioare celor realizate de pe restul grădinii. Datorită acestui fapt, unele din metodele încercate la punctul demonstrativ, ca de pildă, îngrăşarea răsadurilor, stropirea preventivă cu zeamă bordeleză în răsadniţe şi în cîmp, iarovizarea cartofilor şi altele, au fost extinse în anul trecut pe întreaga suprafaţă cultivată cu legume.

Generalizarea în cultura mare a metodelor aplicate în 1959 la punctul de sprijin a avut ca urmare obţinerea de producţii mult superioare anului precedent. Recoltele sporite şi veniturile băneşti însemnate realizate din grădina de legume ne-au convins să mărim suprafaţa acesteia de la 5 ha cît a fost în anul 1959, la circa 60 ha în 1960, din acestea, 15 ha au format punctul demonstrativ unde lucrările au fost executate sub îndrumarea directă a tov. ing. Stoicescu Maria de la Staţiunea experimentală I.C.H.V. Buzău. Pentru punctul demonstrativ au fost alcătuite fişe tehnice pe culturi unde au fost prevăzute toate lucrările respective.

Din analiza rezultatelor obţinute anul trecut în legumicultură se constată că şi în 1960 s-au înregistrat diferenţe de producţie între cultura mare şi punctul demonstrativ, aşa după cum se poate vedea din tabelul de mai sus.

Se observă însă — şi acesta este un lucru îmbucurător pentru noi — că la unele legume diferenţele de producţie între cultura mare şi punctul demonstrativ nu sînt prea mari, tocmai datorită faptului că cele mai multe din metodele folosite în 1959 la punctul demonstrativ au fost aplicate pe scară largă în anul trecut în cultura mare. Deosebită atenţie am dat mai ales muncilor din răsadniţe unde am executat pe lîngă celelalte lucrări şi îngrăşarea cu îngrăşăminte chimice, obţinînd răsaduri viguroase şi bine dezvoltate. Prin stropirea preventivă a plantelor cu zeamă bordeleză atît în răsadniţe cît şi în cîmp am putut evita apariţia unor boli. De asemenea, un mare efect a avut aplicarea în măsură şi mai mare ca în anul trecut a îngrăşămintelor chimice în diferite faze de vegetaţie, iarovizarea cartofilor şi altele.

Trebuie să subliniez că cercetătorii Staţiunii experimentale Buzău nu s-au mărginit numai la munca de îndrumare ci ne-au sprijinit efectiv şi în ceea ce priveşte asigurarea materialului de sămînţă. În 1960 am primit de la staţiune sămînţă de tomate şi ceapă de apă care a contribuit în mare măsură la obţinerea unor producţii mari şi de calitate.

Prin înfiinţarea punctului de sprijin în gospodărie, colectiviştii noştri s-au convins în mod practic de eficacitatea aplicării celor mai bune metode de agrotehnice în cultura legumelor, în scopul sporirii producţiei la hectar, obţinerii de legume timpurii şi creşterii rentabilităţii acestui sector.

Pornind de la aceste fapte, noi am hotărît să extindem în anul acesta suprafaţa de grădină la 70 de hectare, suprafaţă pe care să aplicăm în măsură cît mai mare metodele care s-au dovedit cele mai eficace la punctul de sprijin. Sîntem hotărîţi să introducem un asolament legumicol şi să folosim pe scară mai largă îngrăşămintele chimice, urmînd ca în anul acesta punctul de sprijin — dacă cercetătorii staţiunii experimentale Buzău vor fi de acord — să fie extins la 30 de ha.

CULTURA	SOIUL	SUPRAFAŢA CULTURĂ MARE HA	SUPRAFAŢA PUNCTULUI HA	PRODUCŢIA REALIZATĂ KG. LA HA ÎN CULT. MARE	PRODUCŢIA REALIZATĂ KG/HA LA PUNCTUL DEMONS.
CARTOFI TIMPURII	GULBABA	5	2	12.695	17.437
ROŞII TIMPURII	HIBR. 10 X BIZON	3	2	27.428	27.685
VARZA TIMPURIE	ERSTE ERNTE	4	3	24.381	26.674
VINETE	BUCUREŞTENE	12	1,5	20.985	23.146
CEAPĂ DE APĂ	DE BUZĂU	13	3,5	15.892	28.600
ARDEI	GALINCOV VERDE	14	3	8.690	12.208

A. BĂCIOIU
preşedintele gospodăriei colective din Cîndeşti, regiunea Ploieşti

Fiecare colectivist e un agitator

Era duminică şi mă gîndeam dacă nu cumva la sediul gospodăriei colective din Măgurele, regiunea Ploieşti, o să găsesc doar paznicul. Dar iată că de cum deschid uşa mă întîmpină primitori brigadierul Dobre Anton, casierul, contabilul, şi alţi colectivişti.

Cum e şi firesc discuţia atinge pe parcurs evenimentele care s-au scurs de la înfiinţarea gospodăriei.

— La 27 ianuarie împlinim patru ani, spune brigadierul Dobre Anton. Cît de repede au trecut anii. Mai ieri parcă ne adunasem aici, în jurul singurei mese pe care o aveam, ca să facem planul de producţie.

— Birourile ca birourile, dar aveam o singură căruţă cu boi, adăugă cineva şi rîde înveselit de acest crîmpei de amintire.

— În 1957 s-au înscris doar 38 de familii. Am strîns la un loc 50 de hectare din care 1 ha livadă, 3 ha vie şi 4 ha de grădină, îmi povesteşte mai departe tovarăşul Dobre. Cu fiecare an numărul colectiviştilor a crescut, căci îndoiala şi nesiguranţa individualilor se topea ca gheaţa. Toţi cei care aşteptau să ne vadă cum vom birui greutăţile începutului au putut vedea că am construit o magazie de 60 de vagoane, o maternitate de scroafe, saivan, pătule, ateliere.

— Am cumpărat şi animale de producţie: oi, vaci, scroafe, adăugă Moise Gheorghe, membru în comisia de revizie. Am mărit grădina de legume, am îngrijit după metode noi culturile, livezile şi via. Ce mai, am dovedit că în gospodăria colectivă se munceşte după ştiinţă şi se cîştigă după vrednicie şi sîrguinţă.

Noi ogoare unite

— Şi care au fost rezultatele ? întreb eu.

Îmi răspunde din nou Dobre Anton:

— La fiecare adunare generală am primit noi membri. Acum sîntem 237 de familii de colectivişti. Numai în luna decembrie am primit 27 de familii noi. Printre acestea au fost Dumitraşcu Vasile, care a adus 2,50 ha, Gheorghe Stanciu cu 2,83 ha, Dobre Aurel cu 1,50 ha, un cal şi căruţă, Nicolaie D. Vasile cu 2,35 ha.

Fiecare din aceştia a văzut veniturile ce le-au obţinut colectiviştii: porumb, grîu, vin, ţuică, zarzavaturi, cartofi, brînză, nuci, fasole, plus sume importante de bani. Dobre Anton a primit printre altele 620 kg. cartofi, 248 litri vin, 198 litri ţuică, peste 1500 kg. de grîu şi porumb, zarzavaturi şi 3.680 de lei.

Dar colectiviştii nu s-au mulţumit numai cu faptul că reprezintă în sat, exemple vii de bunăstare şi belşug. Fiecare din ei a purtat discuţii cu vecinii, cu rudele apropiate, cu prietenii pentru a le arăta ce mult le-a schimbat viaţa gospodăria colectivă.

— Eu am discutat de multe ori cu Dan Nicolae, îmi spune brigadierul. Văzînd veniturile obţinute de colectivişti el a început să înţeleagă că acesta este şi drumul vieţii lui. Fiindcă sîntem prieteni am discutat adeseori despre colectivă, despre viitorul ei, despre năzuinţele noastre. Soţia sa i-a fost un sprijin să la hotărîrea cea mare şi acum Dan Nicolae este colectivist.

Cu frate-miu Dobre Aurel, am discutat deschis: ai mă tu cît mine ? Am refăcut şi mărit casa, mi-am măritat fata, i-am dat mobilă şi de toate ca zestre, ne-am făcut haine noi toţi ai casei. Urmarea acestor discuţii: la 4 ianuarie a fost primit şi el în colectivă.

C. LUCIAN

(Continuare în pag. 4-a)

Aşa a obţinut gospodăria noastră 4.665 litri de lapte pe cap de vacă furajată

Gospodăria de stat Variaş e aşezată în cîmpia bănăţeană; ea îşi poate asigura din plin porumbul siloz, furajele suculente şi fînurile de leguminoase din producţie proprie şi de aceea are condiţii admirabile pentru creşterea taurinelor.

În 1960, gospodăria a fost planificată cu o producţie de 4.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată şi a realizat 4.665 de litri. Cu un an înainte fusese planificată cu 2.800 de litri şi a obţinut 2.848. Se observă cu uşurinţă că numai într-un singur an producţia medie a crescut cu peste 1.800 de litri. S-a ajuns la această producţie printr-o alimentaţie raţională şi o bună îngrijire a animalelor. Ca să putem asigura o alimentaţie raţională am acordat o grijă deosebită bazei furajere. Pentru fiecare vacă am însilozat 15 tone porumb în faza de lapte-ceară. La fiecare 10 tone s-au adăugat 2 doze de lactobacterin şi 2 la sută melasă. Astfel pregătit, silozul a fost de foarte bună calitate cu gust şi miros plăcut. Preţul de cost al tonei de siloz a fost de 84,60 lei. La stabilirea acestui preţ de cost au contribuit salariile cu 32,57 lei, amortismentul cu 7,79 lei, carburanţii şi lubrifianţii cu 2,78 lei, îngrăşămintele chimice cu 1,67 lei, cheltuielile comune şi generale cu 10,31 lei etc.

Pe cap de vacă s-au asigurat şi cîte 2,5 tone de fîn de leguminoase (50 la sută lucernă şi 50 la sută trifoi roşu). Recoltarea leguminoaselor pentru fîn s-a făcut înainte de înflorire. Fînul a fost strîns la 24—36 de ore de la cosire cu o greblă oblică pentru a nu se pierde frunzele prin scuturare; uscarea s-a făcut în valuri. Înainte de a se usca complet, fînul a fost depozitat în şire. Un strat de fîn a alternat cu un şir de paie de ovăz. S-a obţinut astfel un fîn bogat în vitamine şi săruri minerale şi cu un procent foarte mare de frunze pe tulpinile leguminoaselor. Preţul de cost al tonei de fîn este de 182 lei. Sfecla furajeră şi morcovii furajeri au fost asiguraţi din producţie proprie şi prin achiziţii.

Avînd furajele în cantităţile şi sortimentele necesare, avînd animale şi adăposturi bune, **sporirea producţiei a depins numai şi numai de calitatea muncii îngrijitorilor**. Ei au lucrat bine, străduindu-se să depăşească ritmic **producţia planificată pe loturi şi cap de animal**. Dintre mulgători s-au evidenţiat în ordine Balaş Nicolae, Brînda Lazăr şi Gavruţ Floarea, fiecare cu peste 5.200 de litri de lapte pe cap de vacă furajată.

Activitatea mulgătorilor se desfăşoară după un program de lucru stabilit de conducerea secţiei zootehnice împreună cu toţi mulgătorii. Programul se execută în fiecare zi la ore fixe. Administrarea unei furajări cît mai raţionale, factor determinant în obţinerea producţiei ridicate de lapte, a fost în centrul preocupărilor mulgătorilor. Din sortimentele de furaje numite au fost alcătuite raţii furajere în funcţie de individualitatea vacilor, asigurîndu-se pentru fiecare unitate nutritivă 90—100 de g de albumină digestibilă şi carotenul necesar. După ce s-a determinat capacitatea maximă de producţie a vacilor, can-

LUCA ILIE
director
şi AGEU IOAN
inginer şef la G.A.S. Variaş, Banat

(Continuare în pag. 3-a)

IN SERE

În serele gospodăriei de stat Popeşti-Leordeni — aşa cum se vede în fotografie — roşiile cresc bine, udate şi prăşite zilnic de către muncitor

Pregătiri pentru campania agricolă de primăvară

Negru pe alb

S.M.T. Sibioara, regiunea Dobrogea, este fruntaş pe ţară în repararea utilajului necesar campaniei de primăvară.

Pentru hărnicia lor,
Cea mai bună dintre toate
E zicala din popor:
„Merge treaba ca pe roate".

La S.M.T. Podul Iloaiei, regiunea Iaşi, planul la reparaţii n-a fost realizat decît în proporţie de 35 la sută.

Nu sînt gata ei cu planul,
Cum sînt alţii, la soroc,
Că au reparat doar „frîna"
Şi de-aceea stau pe loc.

L. T.

Ţara se pregăteşte de alegeri

Candidaţi ai F. D. P.

Inginera gospodăriei colective

Cînd a fost repartizată la gospodăria colectivă din Chirnogeni, regiunea Dobrogea, o emoţie puternică i-a cuprins inima: „Acolo toţi ţăranii sînt trecuţi în gospodăria colectivă; voi avea cîmp mare de activitate", şi-a zis tînăra Maria Dogaru, fiică a unor ţărani săraci din Oltenia.

Era vară. Lanurile de grîu ale gospodăriei colective din Chirnogeni se legănau în adierea vîntului de iulie. Străbătînd cîmpia, tînăra ingineră şi-a dat seama de la început că oamenii în mijlocul cărora venise să muncească, sînt harnici şi pricepuţi. „Aşa cum în cîmp obţin asemenea bogăţie, aşa vom putea obţine şi în zootehnie".

Primul ei gînd: dezvoltarea fermelor de animale. Dar, nu oricum, ci numai prin sporirea numărului de animale de rasă şi a producţiilor de lapte, carne, lînă. Singură să înfăptuiesc acest lucru ? Nu. Gîndul i-a zburat atunci la oamenii aceia pe care i-a socotit de la bun început ca pe părinţii şi fraţii ei, rămaşi departe, în Oltenia copilăriei.

„Cu ei trebuie să pun în practică tot ce am învăţat pe băncile facultăţii", îşi zicea inginera. Şi aşa a făcut. Discuţii, hotărîri, planuri şi muncă: în consiliul de conducere, în adunările generale ale colectiviştilor, pe teren. A găsit la colectivişti toată înţelegerea. Astăzi gospodăria numără 540 de taurine (250 de vaci de lapte şi juninci), 2.850 oi. Vacile îngrijite şi hrănite după sfaturile inginerei, au dat (în 1960) peste 2.000 litri de lapte, iar oile au dat, în medie, 2,850 kg lînă (fiecare). Îngrijitorii de animale au fost ajutaţi de ingineră să muncească în alt chip de cum munciseră pînă la venirea ei în gospodărie. Aşa a putut Gheorghe Cotoban, bunăoară, să obţină în 1960 pînă la 2.370 litri de lapte de la vacile care nu au dat pînă atunci decît cîte 1.200—1.300 litri de lapte.

Inginera se bucura. Colectiviştii o înconjurau cu tot mai multă dragoste. „Parcă sînt la mine în Oltenia", mărturisea ea, Elenei Gheza, Victoriei Mureşan, Elenei Tîrşă şi altor colectivişti. Toţi vedeau roadele muncii utemistei Maria Dogaru, inginera gospodăriei.

De aceea, cu ocazia propunerii de candidaţi în Marea Adunare Naţională, colectiviştii din Chirnogeni au susţinut cu căldură candidatura inginerei zootehniste MARIA DOGARU.

Medicul şef al regiunii Maramureş

Cine din raionul Lăpuş nu-l cunoaşte pe doctorul Pop Ioan ? Ca medic de plasă, la Tg-Lăpuş, el a organizat primul spital din plasă şi prima casă de naşteri.

Regimul de democraţie populară a creat condiţii optime de muncă medicilor şi cadrelor sanitare. Astăzi, aproape în fiecare comună din raionul Lăpuş există circumscripţie sanitară cu medic şi personal sanitar calificat. Faţă de 10 cadre sanitare cîte existau prin 1944, în prezent există în raion peste 200 de cadre din care 20 medici. In centrul de raion a fost amenajat un frumos spital, unde bolnavii sînt bine îngrijiţi şi trataţi. Sfatul medicului este urmat cu încredere de către ţăranii muncitori. Tot pentru ei, în Tg. Lăpuş, prin grija partidului şi guvernului, a început construcţia unei policlinici moderne, care va fi dată în folosinţă în acest an.

Medicul Pop Ioan a muncit mult pentru dezvoltarea reţelei sanitare, atît ca medic şef de raion, cît şi ca medic şef al regiunii. Multiplele sarcini pe care le are în această muncă nu l-au împiedicat să păstreze o strînsă legătură cu ţăranii muncitori din raion. Foştii lui pacienţi vin şi acum la el, cînd au treburi pe la Baia Mare. Pentru munca lui rodnică de medic, pentru ataşamentul şi dragostea faţă de oamenii muncii, aceştia în număr de peste 400 au sprijinit cu căldură propunerea Consiliului raional F.D.P. ca doctorul POP IOAN să fie candidat în circumscripţia electorală regională nr. 93 Tg. Lăpuş. Numeroşi vorbitori, şi-au manifestat încrederea că dr. Pop Ioan îi va reprezenta cu cinste în sfatul popular regional Maramureş.

CHIRA NISTOR
corespondent

In comuna Satchinez

In comuna Satchinez, raionul Sînnicolaul Mare, au luat fiinţă 29 circumscripţii electorale comunale, în care, de la 12 ianuarie, au început propunerile de candidaţi de deputaţi ai F.D.P., romîni, germani, sîrbi, — muncitori fruntaşi în producţie, colectivişti, maiştri ai recoltelor bogate.

Astfel, în circumscripţia electorală comunală nr. 20, cei aproape o sută de colectivişti, adunaţi cu acest prilej, au propus şi au susţinut cu multă căldură candidatura comunistului UNC ION, secretarul organizaţiei de partid şi brigadier de cîmp al gospodăriei colective.

In circumscripţia electorală comunală nr. 17 a fost susţinută în aceeaşi atmosferă entuziastă, candidatura comunistului STANCEO LAZAR, în prezent preşedintele gospodăriei colective „Nicolae Bălcescu".

Colectivista STANCU SOFIA, socotitoare şi membră a comitetului organizaţiei U.T.M. pe gospodărie, a fost propusă candidată în circumscripţia electorală comunală nr. 14.

Mulţumind pentru încrederea celor care i-au propus, candidaţii de deputaţi s-au angajat să contribuie din toate puterile cu sprijinul alegătorilor lor, la înfrumuseţarea şi înflorirea comunei şi la realizarea lucrărilor de folos obştesc, pentru creşterea bunăstării oamenilor muncii din această comună în întregime colectivizată, încă de acum doi ani.

L. DUNAJECA
corespondent

In comuna Smîrdioasa

Acum cîteva zile, în sala frumos pavoazată a căminului cultural „Nicolae Bălcescu" din comuna Smîrdioasa, raionul Zimnicea, regiunea Bucureşti, sute de colectivişti din comuna Smîrdioasa şi satul Şoimu au venit să propună candidaţi pentru deputaţii raionali în sfaturile populare.

Cu acest prilej, tînăra tehniciană agronom ELENA MITRAN din comuna Smîrdioasa, a fost propusă candidată în circumscripţia 41 raională Zimnicea de către numeroşi colectivişti.

Mulţi alţi ţărani colectivişti tineri şi vîrstnici au susţinut propunerea făcută, arătînd că tehniciana agronom Elena Mitran le-a fost şi le este de un real sprijin în muncile gospodăriei colective „Ştefan Gheorghiu" din comună.

Colectivistul Avram Marin din satul Şoimu a arătat aportul adus de către tov. Elena Mitran în munca de colectivizare a comunei Smîrdioasa şi satului Şoimu (care sînt complet colectivizate încă din anul trecut).

Alţi colectivişti ca: Marin Boca, Bucur Toma, Moraru Miceanu şi alţii au întărit propunerea, arătînd în continuare, ajutorul pe care îl dă tehniciana agronom prin cercurile agrozootehnice, unde se achită conştiincios de sarcinile primite.

IONEL TRIFU
corespondent

In aceste zile la Casa alegătorului din comuna Dragalina, regiunea Iaşi. Alegătorii verificînd listele de înscriere.

Măsuri pentru terminarea la timp a reparaţiilor în S.M.T.

Ritmul reparaţiilor utilajului necesar în muncile de primăvară a fost intensificat în întreaga ţară. Pînă acum cîteva zile, tractoarele au fost reparate în procent de 81 la sută, iar plugurile, semănătorile şi cultivatoarele în proporţie de circa 70—75 la sută. Fruntaşe sînt S.M.T.-urile din regiunile Crişana, Maramureş şi altele, iar codaşe S.M.T.-urile din regiunea Cluj, Iaşi, Bacău etc.

Se constată că unele baze de aprovizionare cu piese de schimb n-au asigurat o serie de repere de care S.M.T.-urile au absolută nevoie pentru a termina reparaţiile.

Direcţia generală S.M.T. a luat de curînd o serie de măsuri menite să ducă în cel mai scurt timp la înlăturarea lipsurilor de mai sus. În acest scop, au fost trimişi în toate regiunile unde e nevoie, ingineri şi tehnicieni cu sarcina de a ajuta concret şi operativ S.M.T.-urile rămase în urmă cu reparaţiile. Au fost totodată restructurate numeroase piese de schimb de la unele S.M.T.-uri care au terminat reparaţiile şi deţineau prisosuri. De asemenea, s-au triat încă o dată piesele demontate şi s-au luat măsuri pentru realizarea unui mai mare volum de recondiţionări. În vederea controlului calităţii lucrărilor au fost alcătuite echipe regionale alcătuite din ingineri şi tehnicieni care îndrumă şi controlează modul cum se desfăşoară reparaţiile îndeosebi în unităţile unde rezultatele n-au fost pînă acum pe măsura dotării atelierelor mecanice cu noi maşini unelte şi a ridicării gradului de calificare a mecanizatorilor.

Succese ale mecanizatorilor

Mecanizatorii din S.M.T. Smeeni, regiunea Ploieşti, au terminat cu 30 zile mai devreme repararea întregului parc de tractoare şi maşini agricole necesare campaniei de primăvară. Acest succes se datoreşte şi faptului că alături de tovarăşii din atelier, sub directa îndrumare a mecanicului Radu Ion, au muncit susţinut şi cu multă pricepere toţi tractoriştii.

Ei s-au străduit să facă numai reparaţii de bună calitate, să recondiţioneze multe piese de schimb.

La terminarea reparaţiilor s-au evidenţiat tov: Ciubeică Gheorghe, Maţuc Ştefan, Constantinescu Ispas, Constantinescu Georgică şi Grigore Gheorghe.

JINGA POMPILIU
corespondent

★

Mecanizatorii de la S.M.T Alba Iulia, regiunea Hunedoara, au încheiat activitatea de producţie a anului trecut cu un rodnic bilanţ. Planul de producţie a fost realizat în proporţie de 108 la sută, preţul de cost fiind redus cu 14 lei per hantru. Economiile globale se ridică la suma de 414.355 lei.

Pentru a obţine şi în acest an realizări de seamă, mecanizatorii de aici dau în prezent bătălia reparării la timp şi de calitate a utilajului necesar viitoarelor munci agricole. Pînă de curînd fuseseră reparate circa 80 la sută din tractoare, peste 80 la sută din pluguri, 75 la sută din semănători, precum şi toate cultivatoarele. Printre fruntaşii la reparaţii se numără mecanizatorii Ioan Ţăranu, Cornel Moldovan, Ioan Şandru, Gheorghe Eneşel, Todor Muntean, Ioan Topîrceanu şi Cornel Cioran.

Ing. SIMION BRADEANU
corespondent

Cronică electorală

● Propunerile de candidaţi pentru alegerile de la 5 martie au luat sfîrşit şi la Broşteni — regiunea Suceava. De îndată, s-a trecut la instruirea agitatorilor care vor discuta cu alegătorii despre importanţa evenimentului de la 5 martie.

De curînd, în sala clubului I. F. Broşteni, peste 100 de agitatori au luat parte la prima şedinţă de instruire.

Tov. Popa, secretar al comitetului raional P.M.R. V. Dornei a vorbit despre sistemul electoral al R.P.R. iar tov. Stan Ion, secretar al comitetului de partid comunal, despre realizările regimului nostru în regiunea Suceava şi în deosebi în raionul V. Dornei.

În felul acesta, agitatorii au fost înarmaţi cu un valoros material documentar pentru a lămuri diferite probleme ce ar fi ridicate de către alegători.

Printre agitatori se află unii cu multă experienţă care au luat parte la toate campaniile electorale de după 23 August 1944, cum sînt Costache Emil, Timofte Ghe., Ilisanu Ion, Tănase D-tru, Ionescu Raufica şi alţii.

● Pentru buna desfăşurare a muncii electorale, în comuna Broşteni s-au deschis Casele alegătorului în satul de reşedinţă, ca şi în satul Holda. Casele alegătorului sînt dotate cu material electoral, colecţii de ziare, reviste etc.

Ele sînt la dispoziţia alegătorilor în tot timpul zilei. Aci, agitatorii dau lămuriri la întrebările ce se pun în legătură cu alegerile. S-a prevăzut ca în fiecare seară să aibă loc audiţii de radio şi programe artistice.

VASILE DUMITRESCU
corespondent

IN RAIONUL LIPOVA

Mai multă atenţie desfăşurării învăţămîntului agrozootehnic de masă

In raionul Lipova, regiunea Banat, funcţionează în prezent, în cadrul gospodăriilor agricole colective, 24 de cercuri agrotehnice, 11 cercuri zootehnice, 3 cercuri viticole şi 3 cu caracter legumicol şi avicol. Totodată în 6 localităţi pe lîngă căminele culturale îşi desfăşoară activitatea cîte un cerc agrotehnic pentru întovărăşiţi şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale. In afară de aceste 47 de cercuri, în cadrul gospodăriilor colective din Alioş Fibiş, Sîmbăteni şi Zăbrani, funcţionează cercuri cu cursuri de un an, care cuprind 93 de brigadieri şi şefi de echipe din aceste unităţi. De asemenea, în cadrul raionului sînt organizate diferite cercuri în cadrul gospodăriilor de stat şi S.M.T.-uri pentru mecanizatorii şi muncitorii agricoli. In total, în această iarnă sînt cuprinşi la învăţămîntul agrozootehnic de masă peste 2.100 de cursanţi.

Zilele trecute, cu ocazia unei consfătuiri ţinute la raion cu lectorii, preşedinţii gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole, cu ingineri şi tehnicieni agricoli s-a constatat că în numeroase cercuri se munceşte cu conştiinciozitate în vederea ridicării nivelului profesional al cursanţilor, fapt ce va contribui la sporirea producţiei vegetale şi animale din raion, la ridicarea calificării muncitorilor din agricultură. De asemenea, s-a mai constatat că acolo unde lectorii sînt sprijiniţi de consiliile de conducere ale gospodăriilor colective şi de sfaturile populare, s-a acordat importanţa cuvenită învăţămîntului agrozootehnic, s-au predat lecţii interesante şi utile, legate de viaţa practică şi specificul fiecărei unităţi. Tot cu acest prilej, s-a subliniat că cele mai bune rezultate în această direcţie s-au obţinut la cercul agrotehnic care funcţionează la gospodăria colectivă din Lipova, unde s-au ţinut pînă la 15 ianuarie 8 lecţii, la cercul agrotehnic al gospodăriei colective din Bîrzava, unde s-au ţinut 8 lecţii, precum şi de alte cercuri ca, de pildă, cele de la colectivele din Chizdia, Sîmbăteni şi altele. Din rîndurile lectorilor, pînă acum, se evidenţiază inginerii Martin Butnariu, Pavel Scharf, medicul veterinar Ion Cîmpeanu, tehnicianul Jurca Aurel şi alţii.

Aceşti lectori se pregătesc temeinic pentru fiecare lecţie folosind la predare un bogat material didactic ca: planşe, diafilme, mulaje etc. Se înţelege astfel de ce aceste cercuri au o frecvenţă bună, iar cursanţii îşi însuşesc cunoştinţe tehnice valoroase, care mai tîrziu îi vor ajuta în munca pe ogoare.

Sînt însă şi lectori care nu dau dovadă de interes şi spirit de răspundere în munca lor şi care pînă la această dată au ţinut numai cîte 2—3 lecţii. Alţii ca, de pildă, inginerul Mircea Budeanu, nici pînă în prezent nu a deschis cercul agrotehnic de la gospodăria colectivă din Bruznic, iar inginerul şef Gheorghe Geamănu de la S.M.T. Fibiş n-a predat nici măcar o lecţie la cercul gospodăriei colective din Buzad unde a fost repartizat ca lector.

In cadrul raionului Lipova, în localităţile unde nu au luat fiinţă anumite cercuri agrozootehnice de masă, au fost organizate cicluri de conferinţe cu caracter agricol. Astfel de conferinţe s-au deschis pe lîngă 18 cămine culturale. Rezultate bune în cadrul acestei forme de învăţămînt a obţinut învăţătorul Gheorghe Negoescu, din comuna Bata, care pînă în prezent a ţinut 7 conferinţe din acest ciclu. Sînt însă şi cercuri de pe lîngă căminele culturale unde activitatea se desfăşoară nemulţumitor, iar participarea cursanţilor lasă de dorit. Este condamnabilă astfel atitudinea sfatului popular al comunei Ghioroc, care nu a sprijinit acţiunea de deschidere a unui cerc sericicol pe lîngă căminul cultural. De asemenea, în această comună nu s-a deschis nici cercul agrotehnic programat pentru întovărăşiţii şi ţăranii cu gospodărie individuală. Şi sfatul popular din Fibiş subapreciază importanţa învăţămîntului agrozootehnic de masă, neacordînd sprijinul cuvenit organizării acestuia în comuna respectivă.

Iată de ce este necesar ca secţia agricolă a raionului Lipova, toate consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, conducerile întovărăşirilor agricole, sfaturile populare şi toţi lectorii să acorde mai mult interes bunei desfăşurări a învăţămîntului agrozootehnic de masă în aşa fel ca în săptămînile viitoare, acolo unde există lipsuri acestea să fie înlăturate.

W. FRANCISC
corespondent

Cursanţii manifestă interes la predarea lecţiilor

În cadrul gospodăriei agricole colective „1 Mai" din comuna Cuza Vodă, raionul Călăraşi, funcţionează două cercuri ale învăţămîntului agrozootehnic de masă: unul agrotehnic condus de ing. I. Coman şi altul zootehnic condus de Ioana Soare. La aceste două cercuri iau parte un număr de 40 de colectivişti. Un al treilea cerc este organizat la căminul cultural. Şi la acest cerc participă un număr de 30 de colectivişti.

Cursurile la cercurile arătate se ţin cu regularitate, în fiecare săptămînă, iar prezenţa cursanţilor este bună. Pînă în prezent s-au predat mai multe lecţii dintre care amintim: „Îngrijirea culturilor în timpul iernii", „Lucrări de întreţinere la plantele prăşitoare", „Despre îngrăşăminte şi foloasele lor" şi altele.

TOMA D. JOGA
corespondent

Pe urmele materialelor publicate

Cu privire la articolul publicat în nr. 676 al ziarului nostru, intitulat: „Casă laborator sau magazie de cereale"?, sfatul popular al regiunii Braşov ne arată că într-adevăr, în casa-laborator de la gospodăria agricolă colectivă Saroşul, au fost depozitate unele cantităţi de cereale. Ca urmare a criticii aduse în acest articol, conducerea gospodăriei colective respective a luat măsuri ca cerealele să fie ridicate din încăperea casei-laborator.

Nu se precizează însă în răspunsul primit dacă totodată conducerea gospodăriei colective din Saroş a trecut şi la măsuri menite a reda casei-laborator rolul ce-i revine în ridicarea cunoştinţelor profesionale ale colectiviştilor. Ceea ce s-ar impune neapărat, mai ales acum, cînd şi aci a început cursul agrozootehnic de masă şi numeroase aplicaţii practice pot fi făcute chiar la casa-laborator.

„In iulie mai scump decît în februarie" a fost intitulat un articol publicat în ziarul nostru, în care se arăta că la G.A.S. Halînga, raionul Turnu Severin nu se acordă atenţia cuvenită aplicării metodelor înaintate în sectorul avicol, fapt ce face ca preţul de cost al ouălor să fie ridicat.

Răspunzîndu-ne, Trustul regional Gostat Oltenia ne-a arătat recent că cele subliniate în articol sînt juste. Analiza făcută la faţa locului de către organele Trustului au scos la iveală şi alte lipsuri din activitatea G.A.S. Halînga, cum ar fi lipsa nejustificată din efectiv a peste 300 păsări, pierderi mari din efectiv prin mortalităţi etc.

In scopul înlăturării lipsurilor constatate s-au luat măsuri corespunzătoare (imputarea directorului gospodăriei tov. ing. Poticoavă, a medicului veterinar Dr. Căpriţescu şi a maistrului de crescătorie ing. Vrapcea a sumei de 7.805 lei reprezentînd pierderile materiale înregistrate de gospodăria de stat Halînga, ca urmare a proastei organizări a muncii în acest sector).

Totodată, s-au luat măsuri ca în anul 1961, gospodăria să extindă creşterea păsărilor, atît a celor adulte cît şi a tineretului, în tabere de vară.

GHICITORI

„Stă"... cînd umblă clătinat,
Se-nvîrteşte parcă-i beat,
Grîul îl doftoriceşte
Şi de mană îl păzeşte.

(Pulverizatorul)

— Ce lucrezi bădiţă Stane?
— Aleg oile bălane —
Cele negre, ciutele,
Le alung, urîtele.

(Selectorul)

Pruncul ăsta năzdrăvan,
N-aşteaptă să aibă-un an
După zece luni de viaţă,
E bătrîn şi cu mustaţă.

(Grîul)

„Nenea" cînd îşi bea tutunul,
Pipa-i păcăne ca tunul.

(Tractorul)

Prin ogradă risipit,
E tare nesuferit
Însă-n sol, sub arătură,
Pentru grîu e prăjitură.

(Gunoiul de grajd)

„Moşu" Ghiţă, ăsta şui,
Sade atîrnat în cui.
Dacă-l zgîndăreşti, te muşcă
Şi te arde ca o iuşcă.

(Ardeiul iute)

I. TERBESCU

LIBRĂRIA REPUBLICANĂ

„Cartea prin poştă"

pentru mediul rural

Incepînd de la 1 ianuarie 1961, pentru o cît mai bună şi operativă deservire a cititorilor din mediul rural, din toate domeniile de activitate, cu cărţi politice, literare, agrotehnice, tehnico-ştiinţifice, pedagogice etc., activitatea librăriei „Cartea prin poştă" din Bucureşti — str. Biserica Enei nr. 16 — raionul Stalin, s-a reorganizat, devenind o unitate republicană de difuzare a cărţii, la domiciliu, prin poştă.

Pentru o largă informare a cititorilor şi pentru o cît mai bună deservire a acestora cu cărţile apărute şi care vor apare în 1961, Librăria republicană „Cartea prin poştă" din Bucureşti — str. Biserica Enei 16, trimite, la cerere, gratuit, pentru informare bibliografică, cataloage, buletine informative, extrase din planurile editoriale de apariţie, prospecte.

In baza comenzilor adresate acestei librării cărţile dorite se trimit prin poştă la domiciliul cititorilor, plata făcîndu-se la primirea coletelor.

— Foileton —

„Vino mîine, că n-am cheia!"

Frumos este localul căminului cultural din Adunaţii-Copăceni, raionul Giurgiu. Frumos bărbat este şi Ştefan Niculescu, directorul acestui cămin. Bine ras, bine dispus, el îşi dă tot interesul să fie „pus la punct". Ce nu-i frumos la el, e că nu-şi dă tot interesul să pună la punct şi activitatea căminului cultural.

Ştefan Niculescu şi-a împărţit orele de program în două grupe distincte: grupa orelor pe care nu le respectă şi grupa orelor în care... nu vine de loc.

— Ar trebui să te mai consulţi şi dumneata i-a spus într-o zi Coandă Constantin, preşedintele sfatului popular.

— Da' de ce să mă consult, tovarăşe preşedinte? Că nu sufăr de nimic!

— N-oi fi suferind dumneata, dar suferă sătenii.

— Păi atunci să se consulte ei!

— Nu-i vorba de o consultaţie medicală, ci ziceam că să te mai consulţi şi dumneata cu cadrele didactice asupra...

— Am înţeles! l-a întrerupt directorul căminului. Lasă, că ştiu eu ce fac!

Adică... nu face nimic. Planul de activitate, pe care ar trebui să-l prezinte săptămînal spre aprobare comitetului executiv, este inexistent — aşa că şi activitatea căminului este... la fel.

Nici activitatea bibliotecii căminului nu este mai rodnică. Sînt volume destule, cititori ar fi cît vrei, numai directorul căminului nu-i acolo.

— Tovarăşe director! îi spun sătenii în rarele clipe cînd îl prind în faţa căminului, dă-ne şi nouă ceva cărţi de citit!

— Măi fraţilor, le răspunde Niculescu, acu' vă veni şi vouă de cărţi! Veniţi mîine... că n-am cheia!

Iar dacă a doua zi se repetă întrebarea, directorul căminului le răspunde foarte enervat:

— Păi mai mi-aţi cerut şi ieri!

— Ei şi parcă ieri ne-aţi dat?

— Îmi pare c-aveţi dreptate. Da' veniţi mîine... că n-am cheia!

Şi, foarte comod, Niculescu pleacă mai departe, cîntînd încetişor: „Viaţa e un vis, un paradis..." „O fi ea un paradis — spun sătenii-n urma lui — dar se zice că mai există şi... izgonirea din rai!"

Părerile sînt împărţite. Tinerii din Adunaţii-Copăceni susţin că este de dorit să aibă şi ei o echipă culturală, directorul căminului nu le dă nici un concurs. Niculescu susţine însă că el dă tot concursul tineretului. Şi într-adevăr, el e văzut în fiecare zi cum dă concursul tinerilor între 7-12 ani, ajutîndu-i... să se dea cu sania pe derdeluşul din faţa căminului.

Faţă de atîta activitate „culturală", nu ne-ar mira ca într-o bună zi să se dea şi directorul căminului... pe derdeluş.

VALERIU FILIMON

INFLORESC SATELE PATRIEI NOASTRE

De curînd, în comuna Boureni, raionul Paşcani, a fost dat în folosinţă acest frumos cămin cultural.

Se schimbă faţa comunei Bucecea

Mult s-a schimbat în ultimii ani înfăţişarea comunei Bucecea din raionul Botoşani. Cu sprijinul deputaţilor şi a maselor largi de ţărani muncitori în anul 1960, de pildă, comuna a fost electrificată în întregime. Totodată a fost construită o şcoală de 4 ani în satul Bohoghina, a fost renovată baia comunală, s-a amenajat un parc modern care se întinde pe o suprafaţă de peste 10.500 m.p. De pe drumurile din comună au dispărut noroaiele, datorită amenajărilor şi pietruirii pe o lungime de 11 kilometri.

Tot prin muncă voluntară, în anul trecut s-a plantat în noul parc şi pe diferite străzi din comună un număr de 4.400 pomi ornamentali. Pentru combaterea eroziunii în izlazul „Carhana" s-au plantat peste 40.000 de pomi de diferite specii.

Deputaţii sfatului popular al comunei Bucecea i-au antrenat pe cetăţenii din comună să participe în mod voluntar şi la construcţia modernei fabrici de zahăr „Siretul". Ei au efectuat aci peste 16.800 ore muncă-voluntară.

TRAIAN BARBĂLATĂ
corespondent

Prin contribuţie voluntară

În cadrul adunărilor populare care au avut loc în luna decembrie în cele 3 sate aparţinătoare comunei Gîrbova, raionul Aiud, locuitorii au dezbătut şi analizat acţiunile de contribuţie voluntară pe anul 1960 şi au aprobat noile lucrări ce urmează a se executa în anul 1961.

Din darea de seamă prezentată a reieşit că în anul 1960 pe raza comunei s-au realizat multe lucruri folositoare. Astfel s-a construit o şcoală în satul Gîrbova de Jos, s-a început construcţia unui cămin cultural în satul Gîrbova de Sus şi alte lucrări obşteşti. Pentru anul 1961 locuitorii satului Gîrbova de Sus au hotărît terminarea căminului cultural, cei din satul Gîrboviţa procurarea de mobilier necesar la şcoala de 7 ani, iar locuitorii satului Gîrbova de Jos au hotărît electrificarea satului.

IOSIF BARB
corespondent

Azi în satul Bocşa

Şi în satul Bocşa, raionul Zalău, s-au obţinut realizări deosebit de frumoase.

Astfel, în ultimii trei ani s-a construit un magazin mixt al cooperativei de consum, a fost amenajată o casă de naşteri etc.

În ultimele luni, s-a procurat materialul necesar pentru construirea unui cămin cultural, şi s-a înzestrat dispensarul din sat cu aparate moderne de consultaţie.

De asemenea, pentru înfrumuseţarea satului s-a amenajat un parc, iar şoseaua a fost refăcută.

În satul Borla din acelaşi raion, a luat fiinţă un cinematograf sătesc.

V. MARINESCU
corespondent

O nouă şcoală

Acum 2 ani, cetăţenii din comuna Techirghiol au hotărît ca prin contribuţie bănească şi muncă voluntară să construiască o nouă şcoală. In toamna anului 1960, şcoala cu etaj a fost dată în folosinţă şi se poate numi şcoală „model" pe regiune. Ea are 8 săli de clasă, toate cu parchet, 2 săli de recreaţie, un club, un laborator, două cancelarii, o cameră a pionierilor etc. (Şi şcoala veche de alături, a fost reconstruită, aci amenajîndu-se o frumoasă sală de gimnastică). In noua şcoală învaţă peste 500 de copii, fii ai colectiviştilor din Techirghiol, care au la dispoziţie pe lîngă clasele noi, şi mobilier nou. In toamna acestui an, şcoala se va reprofila transformîndu-se în şcoală medie, deci cu primul an clasa VIII-a.

M. CONSTANTIN
corespondent

In castelul fostului conte

De curînd s-a deschis în comuna Petriş, raionul Lipova, un nou preventoriu de copii.

În castelul unde în trecut huzurea un conte şi familia lui de trîntori, în parcul minunat ce înconjoară acest castel, în mijlocul căruia se află stejarul judecăţii (unde contele judeca „infracţiunile" săvîrşite de iobagi), de azi înainte vor fi găzduiţi în fiecare serie, cîte 100 de copii debili, în vîrstă de 7—11 ani. Aceştia vor urma un regim special atît în scopul întăririi lor fizice, cît şi pentru şcolarizarea de care au nevoie.

Castelul care în ultimele luni a fost amenajat în acest scop (executîndu-se reparaţii capitale) are azi o înfăţişare frumoasă. Locurile pitoreşti din împrejurimi, vor face ca timpul pe care copiii şi-l vor petrece aici să le fie cît mai plăcut.

F. WILD
corespondent

Biblioteca din Secueni

În comuna Secueni, raionul Roman, în cursul anului 1960, colectivul de muncă al bibliotecii a desfăşurat o activitate deosebit de rodnică.

În comparaţie cu anul 1959, numărul volumelor din bibliotecă a crescut cu mult şi o dată cu aceasta şi numărul cititorilor. În prezent, biblioteca posedă 6.932 volume din toate domeniile de activitate. In anul trecut cei peste 1.070 de cititori au citit 12.127 de cărţi.

Pentru o cît mai largă răspîndire a cărţii în masa ţărănimii muncitoare au fost organizate în comună 17 cercuri de citit. Totodată s-au ţinut 4 consfătuiri agricole în cadrul căminelor culturale. Tot aci s-au ţinut 12 recenzii, 13 seri literare şi s-au organizat 10 expoziţii de cărţi.

La concursul „Iubiţi cartea" au fost înscrişi 70 de cititori din care 50 au obţinut insigna. Obiectivele propuse în planul de acţiune al bibliotecii comunale au fost îndeplinite şi depăşite, îndeosebi prin strădania bibliotecarei Ecaterina Borş.

ELENA ILIESCU
corespondent

Uniţi în marea familie a colectiviştilor

În ultimii ani am poposit prin multe din satele raionului Făurei. Mi-aş îngădui să spun că pe unele din acestea le cunosc chiar bine. Nu de puţine ori s-a întîmplat să mă prindă miezul nopţii stînd la sfat cu colectivişti din Ianca, Plopu ori Perişoru sau răsfoind pagini despre viaţa din trecut a ţăranilor muncitori din raion. Şi nu de puţine ori, citind, m-am cutremurat. Iată, bunăoară, ce scria într-o monografie a raionului: „În anul 1938, din cele 1.503 familii de ţărani muncitori existente în comuna Suţeşti, 981 făceau parte din categoria săracilor din care 600 complet lipsite de pămînt — în vreme ce boierul Suţu deţinea o moşie de 1.783 de hectare". Tot în monografie scria că înainte de 1944, mortalitatea infantilă secera anual 18—19 la sută din numărul copiilor (în teritoriul actualului raion erau pe atunci doar 4 medici de circumscripţie, 8 moaşe şi 8 oficianţi), iar în comune ca Drogu Ruşeţu, Grădiştea, Mircea Vodă etc., peste 50 la sută din numărul celor trecuţi de vîrsta şcolară erau neştiutori de carte. Cunoscînd chiar numai aceste trei aspecte, lesne îţi poţi imagina cît de cumplită era mizeria în care trăia cea mai mare parte a ţăranilor de aici.

Mi-am amintit de toate acestea într-una din zilele trecute pe cînd mă aflam la Casa alegătorului din satul Plopu. Învăţătoarea Vlad Constantina, o femeie trecută de 50 de ani, tocmai povestea unor tineri despre traiul de altădată al locuitorilor din Plopu şi din satele vecine. Ascultînd, mi-am dat seama că satul Plopu nu se deosebea cu nimic de Suţeşti, Drogu ori Grădiştea. Tinerilor, mulţi dintre ei la vîrsta de 15—18 ani, le venea greu să-şi poată închipui cît de năpăstuiţi au fost părinţii lor în trecut. E şi normal. Ei au început să înţeleagă rosturile vieţii abia acum, în anii democraţiei populare, cînd satul Plopu nu mai seamănă de loc cu cel de odinioară. În locul căsuţelor mici, din chirpici ori paiantă, la fiece pas acum întîlneşti case mari, de zid. La marginea satului, către gară, s-a format chiar un adevărat cartier nou, compus din 40—50 de case, toate mîndre şi arătoase. De asemenea, în prezent în comună există club, bibliotecă, cinematograf, casă de naşteri; pe uliţe şi în casele oamenilor arde lumina electrică, iar aparatul de radio a devenit lucru obişnuit. Toate acestea vorbesc fără îndoială despre nivelul de trai şi de cultură ridicat al locuitorilor din Plopu. Dar, unde îşi are izvorul acest nivel ridicat de viaţă? Răspunsul este limpede în munca unită a oamenilor, în conducerea de către partid a acestora. Căci trebuie arătat că astăzi în Plopu există o gospodărie colectivă puternică, o adevărată mare unitate agricolă socialistă, unde muncile se execută în bună parte mecanizat, unde se obţin recolte cu sute de kg la hectar mai mari ca în trecut, unde se cresc mii de animale, unde veniturile şi averea obştească se numără în milioane. Numai în anul trecut, bunăoară, gospodăria colectivă de aici a realizat un venit bănesc de peste 3.000.000 lei, iar fondul de bază al acesteia se ridică azi la 3.150.000 lei. Ca urmare a producţiilor frumoase obţinute (peste 1.600 kg grîu, 2.859 kg porumb, 24.100 kg sfeclă şi mai bine de 1.600 kg floarea-soarelui) şi a veniturilor mari realizate prin contractarea cu statul a unor cantităţi însemnate de produse, gospodăria a împărţit membrilor săi în anul trecut produse şi bani în valoare de 27 de lei. Oprişan Ghelase, Lazăr Vlad, Traian Spînu, Stan Satnoianu şi Mitru Ciucă sînt doar cîţiva dintre cei care în ultimii ani, muncind cu spor în gospodărie, şi-au durat case noi, şi-au cumpărat mobilă, aparate de radio etc.

Aceeaşi viaţă civilizată şi îndestulată duc azi şi ceilalţi ţărani muncitori din satele raionului Făurei, uniţi în marea familie a colectiviştilor.

— Pentru colectiviştii noştri, îmi spunea tov. Şocariceanu Fălu, preşedintele gospodăriei colective din Ianca, mîncarea şi îmbrăcămintea nu mai constituie de mult o problemă. Acum ceea ce-i preocupă este confortul şi luminarea minţii.

Printre altele, ca o mărturie grăitoare a stării de îmbelşugare a colectiviştilor din raionul Făurei, stă şi faptul că în anul trecut volumul mărfurilor desfăcute prin cooperativele de consum săteşti s-a ridicat la peste 80 milioane de lei. Cît priveşte realizările culturale despre acestea vorbesc cu destulă putere cele 68 de şcoli medii, elementare şi profesionale existente în raion, cele 52 de cămine culturale şi tot atîtea biblioteci, cele 17 cinematografe săteşti etc. Sănătatea oamenilor muncii din raion este azi îngrijită de 35 de medici şi peste 80 de cadre medicale cu pregătire medie.

Aceste realizări, şi multe altele asemănătoare, au schimbat şi schimbă pe zi ce trece din temelii viaţa ţăranilor colectivişti din raion. La înfăptuirea lor o contribuţie de seamă au adus-o fără îndoială deputaţii, reprezentanţii colectiviştilor în conducerea treburilor comunei, raionului, regiunii şi ţării. Tocmai de aceia, în momentul de faţă ei propun drept candidaţi pentru alegerile ce vor avea loc în curînd, pe cei mai buni dintre cei mai buni. Tocmai de aceea, nu cu multe zile în urmă o mulţime de colectivişti, mecanizatori şi intelectuali din comunele Surdila-Greci, Ruşeţu Jugureanu, Mircea Vodă etc., au propus-o pe Seitan Marioara, preşedinta gospodăriei colective „Hristo Botev" din Jugureanu, candidată în circumscripţia electorală nr. 26 Făurei pentru Marea Adunare Naţională. Şi ca Seitan Marioara alţi zeci şi sute de colectivişti harnici şi gospodari din raion au fost propuşi candidaţi pentru alegerile de deputaţi în sfaturile populare comunale, raional şi regional. Conduşi de partid, îndrumaţi în permanenţă de astfel de oameni, colectiviştii din raionul Făurei sînt hotărîţi ca pe viitor să înfăptuiască realizări şi mai mari, transformînd gospodăriile colective şi comunele lor în lăcaşuri ale bunăstării, belşugului şi fericirii.

V. POMPILIU

Dezbaterea contractului colectiv a scos în evidenţă probleme importante

În aceste săptămîni oamenii muncii din numeroase unităţi socialiste din agricultură fac bilanţul îndeplinirii prevederilor contractului colectiv pe anul precedent şi aprobă contractul colectiv pe anul în curs.

La gospodăria agricolă de stat Buftea, această acţiune poate fi considerată practic încheiată. La 17 ianuarie muncitorii, inginerii şi funcţionarii gospodăriei au dezbătut felul cum a fost tradus în viaţă contractul colectiv pe anul 1960. Din darea de seamă prezentată de conducerea gospodăriei au reieşit cu claritate o seamă de realizări importante.

La cultura mare s-au obţinut importante depăşiri de producţii. La grîu, bunăoară, faţă de 2.200 kg planificat la hectar s-a realizat în medie 2.620 kg la ha cu un preţ de cost de 440 lei per tonă (cu 6 lei mai mic decît a fost planificat), la orz 2.669 kg la hectar faţă de 2.200 kg planificat, la ovăz s-au realizat 2.242 kg la ha faţă de 1.540 kg planificat. O producţie excepţională a dat-o sfecla de nutreţ: 140.000 kg la hectar.

La obţinerea acestor producţii ridicate au contribuit desigur şi mecanizatorii gospodăriei care au făcut, în general, lucrări de cea mai bună calitate. Merită să subliniem, de asemenea rezultatele obţinut de sectorul zootehnic. La porcine planul a fost depăşit atît la producerea scrofiţelor de prăsilă cît şi la purcei. La crescătorie, la grăsuni sub 30 kg s-a realizat o depăşire în greutate de 10.692 kilograme iar la grăsunii de peste 30 de kg o depăşire totală de 14.127 kilograme.

Sectorul bovin a încheiat de asemenea, anul de producţie cu rezultate bune. Faţă de 2.900 litri lapte planificat pe cap de vacă furajată, muncitorii din acest sector au obţinut 3.306 litri de la fiecare vacă furajată. Ei au dat anul trecut 35.143 de litri lapte peste plan. Darea de seamă a evidenţiat în această privinţă pe mulgătorul Strugaru Mihai care a obţinut de la vacile pe care le-a îngrijit o depăşire de plan de 10.751 litri, pe Frunzuc Ion care a dat 5.091 litri lapte peste plan, pe Acatincăi Toader care a realizat o depăşire de 9.074 litri lapte.

Darea de seamă prezentată de comitetul sindicatului înfăţişează şi cîteva cauze care au făcut ca gospodăria să nu îndeplinească planul la unele sortimente şi preţul de cost. Aflăm astfel că nu s-au dezbătut cu toţi muncitorii baremurile şi devizele de lucrări pe brigăzi şi preţul de cost al produselor, că nu s-au ţinut cu regularitate consfătuirile de producţie. O lipsă şi mai importantă a constat în faptul că întrecerea socialistă nu a fost temeinic organizată, muncitorii nu au cunoscut principalele ei obiective. Din neglijenţa conducerii administrative nu s-a ţinut o evidenţă corespunzătoare în întrecerea socialistă. Pentru rezolvarea acestei situaţii nici comitetul sindicatului nu a acţionat cu hotărîre.

Un capitol însemnat al contractului colectiv l-a costituit grija faţă de om, de nevoile sale, faţă de îmbunătăţirea continuă a condiţiilor de muncă. În această privinţă la G.A.S. Buftea s-au obţinut realizări importante.

S-au adus amenajări utile dormitoarelor, s-a îmbunătăţit calitatea meselor servite salariaţilor, s-a dotat cantina cu veselă şi mobilier, au fost trimişi la odihnă şi tratament 13 muncitori, 2 tehnicieni şi 2 funcţionari, au fost acordate ajutoare de boală şi accidente în sumă de 31.000 lei.

Mai perseverent, mai hotărît comitetul sindicatului ar fi putut realiza şi celelalte prevederi: amenajarea de adăposturi improvizate pentru servirea mesei în campanie, să controleze modul cum se face aprovizionarea şi deservirea la cantină etc.

Realizările în domeniul muncii culturale şi sportive sînt, fără îndoială, bune. Brigada artistică a dat în anul trecut 6 spectacole, s-au cumpărat cărţi pentru bibliotecă în valoare de 800 lei, s-au făcut 2 excursii cu fruntaşii gospodăriei, colţurile roşii duc o activitate bogată, s-au ţinut conferinţe. Asociaţia sportivă numără 208 membri cu cotizaţia la zi, se practică fotbalul, voleiul, şahul, tenisul de masă.

Spicuim totuşi că nu s-au realizat două excursii turistice, popularizarea fruntaşilor nu se face operativ, nu s-a analizat periodic cum se execută bugetul de asigurări socială.

O lipsă însă şi mai mare asupra căreia trebuie să reflecteze serios comitetul sindicatului este că foarte puţini salariaţi au purtat discuţii pe marginea dărilor de seamă, deşi acestea conţineau suficiente probleme de discutat.

Reţinem din luările de cuvînt faptul că comitetul sindicatului nu a ţinut evidenţa economiilor realizate în sectoare, nu a căutat să organizeze schimburi de experienţă cu alte unităţi din raion şi regiune.

Noul contract colectiv, pe care salariaţii gospodăriei l-au cercetat atent, include noi şi bogate prevederi cu privire la îndeplinirea şi depăşirea planului de producţie, îmbunătăţirea continuă a condiţiilor de muncă, dezvoltarea activităţii cultural-educative de masă şi sportive.

Credem că din recenta adunare comitetul sindicatului, responsabilii de grupe sindicale, membrii de sindicat au înţeles care au fost deficienţele activităţii lor în anul care a trecut şi vor face totul ca în anul 1961 gospodăria de stat Buftea să devină o unitate socialistă rentabilă, care să furnizeze economiei produse tot mai multe şi de cea mai bună calitate.

LUCIAN CURSARU

Adunări de dări de seamă în gospodăriile colective

Bilanțul putea fi și mai rodnic

Intr-una din zilele săptămînii trecute, a avut loc adunarea generală pentru darea de seamă a gospodăriei colective „Unirea" din satul Dăscălești, raionul R. Sărat. Colectiviștii din acest sat au trecut în revistă pentru a doua oară realizările dobîndite de-a lungul unui întreg an.

Bilanțul a fost rodnic. Darea de seamă a scos în evidență faptul că anul trecut, în condiții nu prea prielnice de climă, gospodăria a reușit să obțină recolte frumoase la principalele culturi de cîmp. Așa, bunăoară, la cultura grîului, care a ocupat 460 de ha, producția medie la ha a fost de 1.600 de kg — cu 100 de kg. mai mult decît prevedea planul — iar de pe cele 500 de ha cultivate cu porumb s-au recoltat cîte 3.040 de kg. de știuleți la ha. Mulțumitoare au fost și recoltele de floarea-soarelui și cînepă pentru fuior. După cum este firesc, producțiile mari obținute au adus gospodăriei colective venituri însemnate. Contractînd cu statul importante cantități de cereale și plante tehnice, gospodăria a realizat în 1960 numai din sectorul vegetal un venit bănesc de 1.295.152 de lei. De aici și posibilitatea pe care a avut-o de a-și dezvolta averea obștească (de la 469.650 cît era la începutul anului 1960, fondul de bază a ajuns în prezent la aproape 850.000 lei) și de a repartiza membrilor săi cîte 12 lei în numerar pentru fiecare zi-muncă lucrată, valoarea unei zile-muncă ridicîndu-se la 31 de lei.

O importantă dezvoltare a cunoscut anul trecut și sectorul zootehnic al gospodăriei colective din Dăscălești. De unde la începutul anului gospodăria avea în proprietate obștească doar 16 vaci de lapte și 5 capete de tineret bovin, în prezent ea dispune de 68 de vaci, 4 juninci și 53 capete de tineret. De asemenea, numărul ovinelor a ajuns la 1.000, iar al porcinelor la 171. Raportate la suprafața gospodăriei fără îndoială că efectivele existente în prezent sînt încă mici. Ținînd seama însă de faptul că gospodăria ființează numai de doi ani, creșterea este destul de evidentă.

Dacă în ceea ce privește sporirea efectivelor se pot spune vorbe de laudă despre gospodăria colectivă din Dăscălești, nu același lucru se întîmplă atunci cînd ne referim la producția animalelor. Prost îngrijite și nefurajate rațional, animalele au dat anul trecut producții scăzute. Acest lucru se observă mai cu seamă în sectorul ovin unde unii ciobani, printre care și ciobanul-șef Mănescu Gheorghe, au lipsit săptămîni în șir de la stînă, lăsînd oile în voia soartei. Nu e de mirare că într-o asemenea situație gospodăria a realizat doar 30 de litri de lapte și 1,100 kg. de lînă pe cap de oaie, față de 44 litri și respectiv 1,500 kg. cît era planificat.

Sub posibilitățile reale ale gospodăriei a fost și producția de lapte obținută pe cap de vacă furajată. Aceste rezultate credem că se datoresc în bună parte și faptului că gospodăria deși are 1.600 de ha și un însemnat număr de animale, nu are încă inginer agronom care să îndrume și să supravegheze munca în acest sector.

Ce-i drept, darea de seamă a scos în evidență lipsurile existente în sectorul zootehnic. Aceasta însă nu este suficient. Incă de pe acum ar trebui luate și măsurile necesare pentru evitarea lor în anul 1961, cînd gospodăria va avea efective de animale și mai mari.

In acest scop, socotim că ar fi bine ca gospodăria, consiliul ei de conducere, să aleagă pentru a lucra în sectorul zootehnic, pe cei mai buni crescători de animale din rîndul colectiviștilor, pe care să-i școlarizeze și să-i permanentizeze în această muncă. De asemenea, organele agricole raionale trebuie să acorde unității mai mult sprijin în organizarea unei baze furajere corespunzătoare, în stabilirea unor rații științifice, care să asigure producții mari în sectorul creșterii animalelor.

P. VĂRĂȘTEANU

PE MARGINEA SESIUNII DE COMUNICARI ȘTIINȚIFICE DE LA I.P.I.A.

In sprijinul apărării sănătății animalelor

De curînd, la Facultatea de Medicină Veterinară din București s-au încheiat lucrările sesiunii anuale de comunicări științifice a Institutului de patologie și igienă animală.

La lucrările sesiunii au participat ca oaspeți și tovarășii dr. M. M. Ivanov, directorul Institutului de produse biologice de uz veterinar din Moscova și dr. I. V. Rotov, decanul Facultății de medicină veterinară din Harkov.

Numărul mare de comunicări științifice și diversitatea problemelor studiate au dovedit că cercetătorii Institutului au depus în anul 1960 o activitate fructuoasă pentru stabilirea de noi metode de prevenire și combatere a bolilor la animale contribuind astfel la îmbunătățirea continuă a tehnicii de apărare a sănătății șeptelului.

Colectivul de specialiști în parazitologie, de pildă, a prezentat o serie de rezultate importante cu privire la combatarea ascaridiozei porcine, fasciolozei acute a oilor, nematodozelor intestinale la găină și porc, dictiocaulozei taurinelor etc.

De asemenea, problemele de epizootologie generală virusologie, boli de reproducție și boli cronice la animale au făcut obiectul a numeroase comunicări interesante. Au fost prezentate comunicări privind cercetările comparative asupra puterii revelatorii a tuberculinei romînești la taurine, contribuțiile la stabilirea completă a etiologiei și combaterii pneumoniei enzootice a porcului, studiul bacteorologic al mastitelor la vaci, cercetările bacteorologice asupra colibacilozei viteilor și altele.

Mult apreciate de către participanți au fost și lucrările de imunologie și serologie. Bunăoară, comunicările cu privire la imunizarea antipestoasă a purceilor sugari precum și vaccinarea antipestoasă a puilor mici de găină, prin administrarea în comun și pe diferite căi a virus-vaccinului „F", au adus o contribuție prețioasă pentru practica unităților agricole socialiste unde pierderile la purcei și pui, datorită acestor boli, pot fi de acum evitate.

Utile pentru practica creșterii animalelor s-au dovedit și lucrările: folosirea globulinelor din serul anti-Aujeszky la purceii sugari, serodiagnosticul febrei aftoase, pestei porcine și altele.

Discuțiile purtate de către participanții la recenta sesiune au subliniat că marea majoritate a lucrărilor prezentate au adus rezultate și metode noi eficiente, care vor fi de un real ajutor cadrelor veterinare din producție. Lucrările sesiunii au constituit totodată un prilej de îmbogățire a cunoștințelor profesionale pentru medicii veterinari participanți la sesiune.

Luînd cuvîntul la sesiune, tov. ing. I. Fodor, director general în Ministerul Agriculturii, a apreciat ajutorul eficient pe care l-au dat specialiștii Institutului îndeosebi în combaterea febrei aftoase subliniind totodată că aceștia sînt chemați să-și aducă contribuția lor prețioasă la lichidarea pestei aviare, pestei porcine, tuberculozei la taurine și a altor boli.

În încheiere, tov. prof. dr. I. Popovici, directorul Institutului de patologie și igienă animală, a arătat că cercetătorii Institutului vor munci și de acum înainte cu eforturi sporite pentru a sprijini cît mai temeinic dezvoltarea sectorului zootehnic în țara noastră.

TRAIAN BÎLBÎIE

Furajare în funcție de producție

La gospodăria agricolă de stat R. Sărat, regiunea Ploești, se acordă o deosebită atenție îngrijirii și furajării animalelor. În fotografie: maistrul zootehnist Ghilicaru Constanța explicîndu-le mulgătorilor cum trebuie repartizate furajele în funcție de producția de lapte pe care o dă fiecare vacă.

Alimentărilor cu apă — o și mai mare atenție!

Sporindu-și numărul de taurine, gospodăriile agricole de stat din regiunea Brașov au făcut importante investiții în construcții de grajduri. La Sighișoara, Codlea, Rîșnov, Stupini, ca și în alte unități din regiune, s-au construit grajduri semideschise, înzestrate cu agregate mecanice de muls și instalații frigotehnice pentru răcirea laptelui. Planul Trustului Gostat Brașov prevede pentru 1961 investiții în construcții în valoare de zeci de milioane de lei; se prevede și continuarea pe scară și mai mare a construcțiilor de grajduri moderne pentru vacile de lapte.

Alimentarea cu apă a noilor complexe zootehnice și a celor aflate în construcție, este un lucru de cea mai mare importanță. Ministerul Agriculturii a prevăzut ca alimentările cu apă și construcția grajdurilor să fie făcute concomitent. În acest scop Întreprinderea de utilaj terasier (I.U.Ț.) a Ministerului Agriculturii a executat anul trecut și în unitățile Trustului Gostat Brașov (gospodăriile de stat Stupini, Hărman, Sighișoara etc.) o serie de foraje, asigurînd surse de apă abundentă și de bună calitate complexelor zootehnice.

Conducerea majorității gospodăriilor a urmărit și urmărește cu stăruitoare atenție problema alimentării cu apă. La gospodăria de stat Hălchiu, unde sînt instalate adăpători automate și agregate mecanice de muls, alimentarea cu apă funcționează în foarte bune condiții. S-au instalat boilere prevăzute cu echipament electric și în decurs de 20 minute se pot obține la fiecare boiler 100 de litri de apă fiartă. In magazia fermei se află piese de rezervă pentru a asigura, fără întreruperi funcționarea instalațiilor de alimentare cu apă.

Cîteva gospodării cu ferme de vaci nou create nu au urmărit însă realizarea la timp a alimentărilor cu apă. Tărăgănînd execuția lucrărilor de montaj a pompei și rețelei de conducte, aceste gospodării au fost surprinse de venirea iernii cu o parte din lucrările de alimentare cu apă nedate în funcțiune. Între acestea se numără și G.A.S. Sibiu, unde s-a creat în 1960 o nouă fermă de vaci. În cele 3 grajduri terminate la începutul lunii septembrie au fost adăpostite 190 de vaci de mare productivitate și 180 de viței. Nefiind studiată și realizată din timp alimentarea cu apă a acestor importante efective de taurine, gospodăria a fost nevoită să asigure alimentarea cu apă a animalelor, prin transporturi cu cisterna remorcată de tractor: zilnic s-au făcut 6—7 transporturi care totalizează peste 40 de km. S-au cheltuit neeconomicos, timp de aproape 3 luni, importante sume de bani. Cînd s-a făcut o analiză temeinică a acestei situații s-a constatat că la depărtare de numai 1.400 de m. de ferma de vaci, există o captare de apă, veche de peste 60 de ani, care prin amenajări simple, putea deservi întreg complexul zootehnic (ferma de vaci, ferma de păsări), precum și locuințele personalului.

Prin amenajarea captării, la sfîrșitul lunii decembrie 1960 s-a înlăturat transportul apei cu cisterna; ferma de vaci, cea de păsări și locuințele au asigurate alimentarea cu apă „prin liberă cădere", pe conductă. Deci exploatarea instalației nu cere nici o cheltuială.

La G.A.S. Sighișoara, construcția grajdului cu stabulație liberă este terminată, forajul pentru sursa de apă este executat și recepționat de I.U.T. încă din trimestrul al treilea al anului 1960. S-a tărăgănat însă întocmirea documentației tehnice, aprovizionarea cu țeavă și pompă, astfel că alimentarea cu apă nu s-a realizat la termenul planificat, trebuind a fi executată în anul 1961.

La G.A.S. Stupini s-au construit 2 grajduri pentru taurine cu instalații de muls mecanic și grup de adăpători automate; s-a terminat de I.U.T. un foraj pentru sursa de apă în septembrie 1960, însă constructorul gospodăriei ca și serviciul construcții de la Trust au întîrziat cu definitivarea documentației și încheierea contractului de lucrări cu T.R.C.L. Brașov. Consecința a fost că pînă la jumătatea lunii decembrie 1960 nu se instalase rezervorul de apă, conducte, hidroforul și pompa. Efectivele de taurine, adăpostite în aceste grajduri încă din septembrie 1960, au trebuit să fie adăpate în acest timp, într-un pîrîu, a cărui apă în anotimpul rece nu este propice unei bune dezvoltări a animalelor.

Din cele cîteva exemple date mai sus rezultă că serviciul de construcții al Trustului Gostat, trebuie să urmărească cu perseverență lichidarea rămînerii în urmă a lucrărilor pentru alimentările cu apă. Buna funcționare a instalațiilor de alimentare cu apă va contribui la sporirea producției de lapte, mărirea productivității muncii, va asigura condiții optime de igienă.

Ing. M. MARINESCU
din Ministerul Agriculturii

In laboratorul gospodăriei colective din comuna Sîrbi, raionul Bîrlad, se stabilește greutatea hectolitrică a semințelor.

In gospodăriile colective dobrogene

Investițiile — mijloc de dezvoltare complexă

Una din formele prin care statul nostru democrat popular sprijină dezvoltarea și consolidarea gospodăriilor colective este și acordarea de credite.

Gospodăriile colective dobrogene, au primit și sînt din plin sprijinite, alături, bineînțeles, de cei în mașini, semințe selecționate, animale de rasă etc. Anul trecut, de exemplu, gospodăriile colective din Dobrogea au primit de la stat credite în valoare de circa 65 milioane de lei.

Cum au folosit gospodăriile colective dobrogene creditele și fondurile bănești proprii? Pentru a da răspuns la această întrebare este nevoie să vedem în ce anume au fost investite sumele respective. Dintr-un început trebuie arătat că majoritatea creditelor au fost întrebuințate de gospodării pentru procurarea de animale. Tot din creditele primite de la stat. multe gospodării colective și-au înființat plantații viti-pomicole sau au executat importante lucrări de îmbunătățiri funciare.

Nu încape îndoială că acordarea de credite și antrenarea mijloacelor bănești proprii ale unităților au avut urmări mari și imediate asupra dezvoltării și consolidării gospodăriilor agricole colective. Un prim rezultat îl constituie sporirea considerabilă a efectivelor de animale și îmbunătățirea calității acestora. Cîteva cifre sînt destul de edificatoare în această privință. In 1960, în gospodăriile colective dobrogene numărul vacilor de lapte proprietate obștească, de pildă, s-a dublat față de 1959. De asemenea, la celelalte specii de animale efectivele au sporit, anul trecut față de 1959 cu 30—50 la sută. Așa după cum am mai arătat, la creșterea șeptelului contribuția cea mai mare au avut-o creditele bancare. Numai cu sumele primite în 1960 drept credite, gospodăriile colective din Dobrogea au cumpărat 10.874 vaci și juninci, 9.447 oi cu lînă fină și semifină, 512 scroafe, 1.500 berbeci din rasa merinos și spancă, etc. Iar alte 1.635 de vaci și juninci și 22.702 oi cu lînă fină și semifină au fost procurate din fondurile proprii ale gospodăriilor. În felul acesta multe din gospodăriile colective cum sînt cele din Pecineaga, Chirnogeni, Topraisar, M. Kogălniceanu, Limanu, etc. au reușit să-și creeze ferme mari de vaci, de cîte 300—400 de capete. Altele, cum sînt G.A.C. Topalu, M. Viteazu și Cerna și-au mărit și îmbunătățit simțitor efectivele de ovine (gospodăria colectivă din Topalu are în prezent 10.561 de oi). Procurînd animale cu o ridicată valoare zootehnică și îmbunătățind metodele de îngrijire și furajare a acestora, gospodăriile colective din Dobrogea obțin an de an producții tot mai mari. Gospodăriile colective din Viile Noi, Palazu Mare, Comana, Oltina și Topraisar, de exemplu, sînt doar cîteva din cele care în 1960 au obținut cîte 2.500—3.000 litri de lapte pe cap de vacă furajată.

Cu toate acestea, nu în toate gospodăriile colective dobrogene a existat preocuparea de a folosi cît mai chibzuit creditele și fondurile proprii pentru sporirea și îmbunătățirea calitativă a efectivelor de animale. Ca exemplu negativ pot fi date gospodăriile colective din Moșneni, Valu Traian și Tulcea care au o încărcătură redusă de animale la suta de hectare, productivitatea acestora fiind destul de slabă.

O problemă strîns legată de sporirea efectivelor de animale este și aceea a construcțiilor. Cea mai mare parte a gospodăriilor colective din Dobrogea au știut să întrebuințeze așa cum se cuvine fondurile bănești, pentru a asigura animalelor condiții bune de iernat. Adoptînd soluții simple și avantajoase, folosind în bună măsură resursele locale, gospodăria colectivă din Topraisar, de pildă, a construit în anul trecut 2 grajduri a 100 capete vite mari, patru coteț de păsări, puiernițe etc. izbutind să asigure cazarea întregului efectiv de animale. Nu același lucru se poate spune însă despre gospodăriile colective din Limanu, Chirnogeni, Mirleanu, Almălău, Lespezi, etc. care în prezent mai au încă deficit de spațiu pentru cazarea vițeilor sau despre cele din Oltina și Baia, care au construit obiective cu un cost ridicat. Acest lucru ar trebui să dea mai mult de gîndit conducerii respectivelor unități și organelor agricole care au datoria să lupte pentru folosirea cît mai judicioasă a creditelor și a fondurilor bănești ale gospodăriilor.

Ing. VALERIU CUCULESCU
corespondent

Pentru fondul central al statului

Convinși de avantajele pe care le au de pe urma vînzării către stat a unor cantități cît mai mari de produse agricole și animale, și în acest an colectiviștii au încheiat numeroase contracte cu cooperativa sau cu I.C.I.L.-ul și O.R.A.C.A.

Astfel, colectiviștii din Techirghiol au contractat 140 tone de lapte de vacă și 10 tone lapte de oaie cu I.C.I.L. Constanța. De asemenea, ei au contractat cu statul cantitatea de 4.590 kg. lînă.

Prin cooperativa de consum au contractat 145 tone grîu, 155 tone porumb, 90 tone floarea-soarelui, 5 tone fasole și 60 tone cartofi.

Cu prilejul încheierii contractelor, gospodăria a primit importante sume de bani (40 la sută din valoarea totală a cantităților contractate).

Merită a fi subliniat că în 1960, gospodăria colectivă a predat 107.000 litri lapte față de 70.000 litri cît contractase și 4.648 kg. lînă față de 2.850 kg. cît prevedea contractul.

Ca urmare a suplimentărilor respective, în loc de 1.800.000 lei cît era prevăzut în planul de producție, gospodăria a realizat un venit de 2.087.000 lei.

C. MOCANU
corespondent

In condiții noi de lucru — rezultate superioare

Pînă în 1958—1959, S.M.T. Tecuci din regiunea Galați nu-și putea desfășura activitatea de producție potrivit cerințelor unităților agricole cooperatiste. Principala cauză pentru care S.M.T.-ul nu era un adevărat organizator al producției în unitățile deservite o constituia faptul că mecanizatorii lucrau pe tarlale mici și mult dispersate. În raza de activitate a stațiunii erau cuprinse 27 de gospodării colective, ce dețineau doar o suprafață de 4.122 de ha de teren arabil, revenind în medie cîte circa 150 ha de fiecare gospodărie. Pe lîngă aceasta, S.M.T.-ul trebuia să mai deservească și 60 de întovărășiri cu o suprafață de circa 10.000 ha. Deci, pe fiecare tractor revenea în medie mai mult de o unitate agricolă cooperatistă. În asemenea condiții fiecare brigadă de tractoare trebuia să lucreze în mai multe unități. În campaniile de însămînțări sau recoltări, campanii cînd lucrările se cer a fi făcute într-un timp scurt, tractoriștii erau puși în situația de a nu putea executa la vreme lucrările contractate. Dispersate fiind, brigăzile de tractoare nu puteau fi îndrumate și controlate în muncă decît cu greutate, din care cauză calitatea lucrărilor executate cu mijloace mecanizate lăsa deseori de dorit. Adăugînd la aceasta și faptul că din lipsa mașinilor, tractoriștii executau un sortiment mic de lucrări mecanizate — care se reducea îndeosebi la arături, semănat, recoltat și treierat — nu-i de mirare că recoltele ce se obțineau pe ogoarele unităților agricole cooperatiste (cu toate că depășeau cu 400—500 de kg la ha producțiile obținute de țăranii cu gospodării individuale) erau încă mici.

Intre timp au apărut condiții cu totul deosebite față de 1958—1959. Gospodăriile colective au crescut, s-au întărit, au luat ființă noi unități. Unele gospodării colective au în prezent mii de hectare de teren. Comune întregi din raza de activitate cum sînt Munteni, Țepu, Tălpigi, Furceni, Pochidia și altele sînt în întregime colectivizate sau în pragul completei colectivizări. S.M.T.-ul deservește în prezent 41 de gospodării colective și cîteva întovărășiri agricole — pe cale de a se transforma în gospodării — ce dețin o suprafață arabilă de aproape 30.000 de ha. S.M.T.-ul a fost înzestrat cu noi mașini agricole și tractoare

Creșterea suprafețelor cuprinse în sectorul agricol cooperatist a permis S.M.T.-ului Tecuci să-și organizeze munca în 18 brigăzi și 3 grupe de tractoare, aproape toate permanentizate la locul de muncă. Acum tractoarele nu mai trebuie să alerge de pe o tarla pe alta, de la un sat la altul, ci au de lucru în unitățile respective în tot cursul anului. Permanentizarea brigăzilor de tractoare a creat condiții ca gospodăriilor colective respective să li se execute orice lucrare de sezon, la vreme și în timpul cel mai scurt. Pe lîngă aceasta, în scopul obținerii de recolte cît mai mari la hectar, colectiviștii au cerut să li se execute un mare sortiment de lucrări mecanizate. În primăvara anului trecut, bunăoară, tractoriștii au grăpat grîul de pe 3.569 de ha, au dat cu sapa rotativă pe 5.435 de ha, au prășit mecanic de două ori o suprafață de 4.743 de ha, au recoltat numai cu cele 40 combine aproape 3.000 de ha de cereale păioase.

Deosebit de lucrările din sectorul vegetal, tractoriștii au executat lucrări mecanizate și în sectoarele zootehnic, vitipomicol și legumicol al gospodăriilor colective. Printre acestea se pot cita: contribuția la asigurarea unei juste balanțe furajere (însămînțat plante de nutreț, tocat și însilozat nutrețuri), desfundări făcute cu puternicele tractoare Kirov, irigat etc.

Sporirea volumului și sortimentelor de lucrări mecanizate se datorește și faptului că între S.M.T. și gospodăriile colective deservite s-a creat o strînsă și permanentă legătură. În majoritatea gospodăriilor colective există ingineri și tehnicieni agronomi care îndrumă munca de zi cu zi a colectiviștilor. Raza de activitate a S.M.T.-ului a fost împărțită între membrii colectivului de conducere a stațiunii, care coordonează munca desfășurată în gospodăriile colective. Tehnicianul constructor al S.M.T.-ului, tov. Mihail Ștefan, merge din gospodărie în gospodărie, face schițe, planuri, îndrumă ridicarea diferitelor obiective. Șefii brigăzilor de tractoare țin o strînsă legătură cu brigăzile de cîmp ale gospodăriilor colective, participă la consfătuirile de producție ale brigăzilor, la elaborarea planului de muncă pentru a doua zi. Pe de altă parte, brigadierii G.A.C. sînt în permanență în mijlocul tractoriștilor luînd parte la recepționarea lucrărilor executate. În acest fel lucrările se execută la un înalt nivel calitativ, iar lucrările de proastă calitate, cum s-a întîmplat să mai facă uneori tractoriști ca Munteanu Ilie, Diaconu Alexandru, Maravela Dumitru și Nelepcu Costică, au fost refăcute pe seama celor vinovați.

Ca urmare a tuturor măsurilor luate, a sporirii volumului și sortimentului de lucrări executate, precum și a creșterii exigenței față de calitatea acestora, gospodăriile colective au dobîndit recolte bogate la ha, chiar în condițiile vitrege ale anului trecut. Să exemplificăm. Gospodăria colectivă „Viață Nouă" din Pochidia a obținut în medie 1.737 kg grîu la ha, colectiviștii din Nărtești — 3.500 kg orz la ha, cei din Ionășești cîte 2.700 de kg de porumb boabe la ha, cei din Ciorăști — 1.800 de kg de floarea-soarelui la ha, cei din Buciumeni — 25.000 de kg de sfeclă de zahăr la ha etc. Mecanizatorii au realizat în anul trecut un volum global de aproape 80.000 de hantri, cu un preț de cost de circa 68 de lei per hantru față de 74,69 lei planificat.

Recoltele bogate dobîndite de gospodăriile colective au avut darul ca spre acestea să-și îndrepte pașii tot mai mulți țărani muncitori cu gospodării individuale. Zilnic suprafețele gospodăriilor agricole colective cresc prin primirea de noi membri, iau ființă noi gospodării. În asemenea condiții S.M.T.-ul va trebui în acest an să execute un volum mai mare și totodată mai complex de lucrări mecanizate. Așa după cum spunea zilele trecute agronomul șef al stațiunii, tov. ing. Mihai Danu, mecanizatorii se pregătesc temeinic pentru a realiza cu succes sarcinile ce le stau în față. În acest an stațiunea va fi dotată cu alte zeci de tractoare și mașini agricole, se vor organiza două subdepozite de carburanți, în gospodăriile colective din Munteni și Țepu, colectiviștii vor construi la taberele brigăzilor de tractoare cîte un mic atelier, remize, bucătării, dormitoare etc. În noile condiții existente în raza de activitate a stațiunii, mecanizatorii de la S.M.T. Tecuci vor reuși așadar să execute un volum sporit de lucrări agricole, pe ogoarele gospodăriilor colective care au crescut mult în ultimul timp, pe ogoarele gospodăriilor recent înființate sau în curs de a lua ființă.

I. LEȘEANU

Așa a obținut gospodăria noastră 4.665 de litri de lapte pe cap de vacă furajată

(Urmare din pag. 1)

titatea de furaje administrată a fost mărită treptat. Sporirea cantității de furaje s-a făcut în măsura în care producția de lapte justifica consumul de furaje în plus, astfel ca prețul de cost al laptelui să nu fie prea mare.

O dată determinat potențialul de producție al vacilor, s-a trecut la gruparea lor pe loturi. Producția grupelor de vaci din cadrul fiecărui lot, a fost urmărită îndeaproape și s-a intervenit imediat cînd producția de lapte obținută nu justifica consumul de furaje.

Rezultate foarte bune în stimularea producției de lapte în perioada de stabulație l-a avut administrarea morcovilor furajeri care au o valoare gustativă mare, mărind digestia, iar calitativ îmbogățesc laptele cu provitamina A, atît de necesară în creșterea și dezvoltarea tineretului.

În perioada de stabulație, o mare atenție am acordat ordinei de administrare a furajelor. Ele s-au administrat în ordinea următoare: dimineața, înainte de muls, cîte 3—4 kg de lucernă de bună calitate, după muls jumătate din rația de concentrate plus sarea și precipitatul de oase. După aceea vacile sînt adăpate. În continuare vacilor li se administrează 10—15 kg de tăiței de sfeclă, după care se furajează cu 15 kg de porumb siloz. La ora 12 vacile se furajează din nou cu 3—4 kg de fîn de leguminoase, apoi li se dă apă, urmată de 7 pînă la 10 kg de morcovi furajeri care alternează, a doua zi, cu sfeclă furajeră în aceeași cantitate. Seara se administrează vacilor restul din rația de concentrate, după care se și dau 15—20 kg de porumb siloz și 10 kg de tăiței de sfeclă.

Alimentația rațională e însoțită de respectarea regulilor de zooigienă. Astfel, se aplică zilnic de două ori pansajul animalelor, plimbarea lor în jurul complexului zootehnic și masajul glandei mamare înainte și după fiecare muls.

Între 10 mai și 1 octombrie întregul efectiv taurin a fost ținut în tabăra de vară. Despre întreținerea animalelor în taberele de vară am mai scris în ziarul „Agricultura Nouă" și, de aceea, nu voi stărui prea mult. Trebuie doar să spun că între 15 și 20 aprilie, perioadă în care vacile erau în stabulație li s-a administrat borceag de toamnă masă verde care a fost însămînțat în jurul complexului. Aceasta cu scopul stimulării producției de lapte și al pregătirii vacilor pentru tabăra de vară cînd urmau să consume cantități sporite de masă verde.

În afară de masa verde la discreție, vacile au primit în tabăra de vară și concentrate industriale cîte 250 de grame pentru fiecare litru de lapte.

În scopul obținerii unor vaci de mare randament, gospodăria a organizat tabere de vară și pentru tineretul taurin. În tabăra pentru tineretul sugar, viței au obținut un spor mediu zilnic de creștere în greutate de peste 900 grame. Tineretul taurin femel de peste 6 luni a obținut în cele 5 luni de tabără un spor mediu zilnic de peste 750 de grame. Cu excepția gestantelor din perioada a doua, tineretul taurin femel a fost introdus după întoarcerea de la pășune în grajdul de stabulație liberă. Fiind obișnuite din timpul taberei de vară, cu mișcarea în libertate și cu consumul hranei la discreție, animalele s-au comportat excepțional de bine în regim de stabulație liberă, realizîndu-se în cursul lunilor noiembrie și decembrie un spor mediu zilnic de creștere în greutate de peste 1.000 de grame. Junincile crescute în tabăra de vară, care deja au fătat, au o producție de lapte ridicată: circa 25 litri de lapte zilnic pe cap de vacă.

Întreținerea vacilor în tabăra de vară a avut o influență pozitivă și asupra prețului de cost al laptelui. Iată în tabelul alăturat cum se prezintă prețul de cost pe elemente de cheltuieli.

SPECIFICARE	STABULAȚIE	PĂȘUNE	PE ÎNTREGUL AN
SALARII	25,40	23,91	27
C.A.S.	1,75	1,69	1,90
FURAJE	67,72	39,25	51,40
AMORTISMENT	4,30	3,65	11,64
REPARAȚII CURENTE	-	-	0,03
ALTE CHELTUIELI MATERIALE	0,65	0,38	0,52
ALTE CHELTUIELI DIRECTE	1,80	3,37	2,37
CHELTUIELI INDIRECTE	12,04	8,26	6,00
TOTAL CHELT. PE HL LAPTE Lei	113,65	80,51	100,86

Tabelul ne arată clar că fără tabăra de vară gospodăria n-ar fi putut reduce litrul de lapte la un leu. Introducerea vacilor din nou în stabulație s-a făcut la 1 noiembrie. În primele săptămîni producția de lapte s-a menținut la nivelul celei din tabără; după aceea a început să crească. În decembrie s-au obținut 540 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Aceasta înseamnă că dacă îngrijitorii noștri vor menține producția la nivelul lui decembrie — lună cînd de regulă, producția de lapte e mai scăzută ca în restul anului — gospodăria va putea realiza în medie circa 6.500 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Oricum, producția actuală cît și condițiile create: furaje îndestulătoare, îngrijitori pricepuți, adăposturi bune, material zootehnic valoros creează o bază solidă pentru îndeplinirea planului pe 1961.

Pentru combaterea dăunătorilor

La începutul acestui an, Comitetul regional de partid și comitetul executiv al sfatului popular regional Dobrogea, au luat inițiativa ca în fiecare G.A.C. să existe un colectivist specializat în protecția plantelor contra bolilor și insectelor. In acest scop, între 3—10 ianuarie 1961, la Mangalia au fost școlarizați peste 300 colectiviști, fiecare reprezentînd cîte o gospodărie colectivă. Intorși în gospodării, ei vor căuta în primul rînd să ia în primire toate substanțele toxice și aparatura de combaterea dăunătorilor.

ȘTEFAN MAZILESCU
corespondent

Un însuflețitor program de dezvoltare și mai rapidă a agriculturii sovietice

Ampla cuvîntare pe care N. S. Hrușciov, primul secretar al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, a rostit-o la recenta Plenară a C.C. al P.C.U.S., relevă tabloul însuflețitor al dezvoltării continue a industriei și agriculturii sovietice și constituie în același timp o profundă analiză științifică a căilor concrete de sporire a producției agricole.

Toate forțele economiei sovietice se află în plină înflorire. N. S. Hrușciov a citat în cuvîntarea sa date și cifre care arată pașii uriași cu care se dezvoltă economia U.R.S.S.; el a vorbit despre fapte care demonstrează entuziasmul și însuflețirea cu care poporul sovietic înfăptuiește, sub conducerea Partidului Comunist, programul construcției comuniste. Planul septenal de dezvoltare a economiei naționale a Uniunii Sovietice se îndeplinește cu succes. În primii doi ani ai sptenalului, producția industrială a crescut cu 22,2 la sută, în loc de 17 la sută cît prevede planul septenal. S-au înregistrat succese deosebit de mari în dezvoltarea principalelor ramuri ale industriei, și îndeosebi în cele ale siderurgiei.

Succese importante se înregistrează și în dezvoltarea agriculturii. Despre aceasta vorbește faptul că în anul 1960 s-au produs 8,1 miliarde puduri cereale, față de 5 miliarde puduri în 1953, 8,7 milioane tone de carne, față de 5,8 milioane tone în 1953, 61,5 milioane tone de lapte, cu 25 milioane tone mai mult decît în anul 1953. Achizițiile de cereale ale statului au sporit, în comparație cu anul 1953, cu aproape 1 miliard de puduri, cele de carne de peste două ori, iar achizițiile de lapte de aproape 2,5 ori. Uniunea Sovietică, după cum a remarcat N. S. Hrușciov, n-a înregistrat niciodată în trecut un asemenea ritm de dezvoltare a producției agricole, ca în ultimii șapte ani.

Realizările mari obținute pe tărîmul dezvoltării economiei naționale au făcut cu putință să crească cu pași tot mai repezi nivelul de trai al populației. În decurs de cinci ani, veniturile anuale ale oamenilor muncii s-au mărit cu 24.200 milioane ruble noi. Au crescut și veniturile colhoznicilor. În 1959 colhoznicii au primit pentru munca prestată în colhozuri cu 2.300 milioane de ruble mai mult decît în 1955. Creșterea nivelului populației se reflectă și în faptul că oamenii muncii consumă astăzi mult mai multe produse alimentare în comparație cu anul 1953. Această creștere este deosebit de îmbucurătoare. Ea reprezintă, așa cum a subliniat N. S. Hrușciov, socialismul în acțiune, ea este un indiciu clar că puterea sovietică a adus oamenilor muncii nu numai libertatea politică, ci și mari bunuri materiale.

Indiferent de condițiile climaterice să se realizeze cantitățile necesare de produse agricole

Agricultura sovietică, alături de celelalte ramuri ale economiei naționale, a înregistrat deci mari succese. Cu toate acestea, așa cum s-a subliniat în dezbaterile recentei Plenare a C.C. al P.C.U.S. și cum se arată în cuvîntarea tovarășului N. S. Hrușciov, agricultura nu se dezvoltă încă într-un ritm tot atît de înalt ca industria, nu ține pasul cu creșterea rapidă a industriei sovietice și cu creșterea cererii populației. Plenara C.C. al P.C.U.S. a criticat cu curaj lipsurile care au existat în unele republici și regiuni ale Uniunii Sovietice în privința dezvoltării agriculturii și a stabilit măsuri concrete și eficace pentru înlăturarea lipsurilor și asigurarea unui ritm mai înalt de înflorire a agriculturii.

Referindu-se la aceste măsuri, N. S. Hrușciov a arătat în cuvîntarea sa că în prezent în Uniunea Sovietică există posibilități să se facă modificări serioase alocărilor pentru nevoile agriculturii și să se garanteze, indiferent de condițiile climaterice, realizarea cantității necesare de produse agricole. Uniunea Sovietică dispune astăzi de o industrie modernă foarte dezvoltată, care poate să-i furnizeze tot ceea ce-i trebuie, de o apărare a țării puternică. Fără să aducă prejudicii dezvoltării continue a industriei și întăririi apărării țării, U.R.S.S. este în măsură să aloce mai multe fonduri pentru dezvoltarea agriculturii, pentru sporirea producției bunurilor de consum popular, pentru ridicarea continuă a bunăstării poporului sovietic. Respectîndu-se cu strictețe, planurile de dezvoltare a industriei, adoptate la cel de-al XXI-lea Congres al partidului, mijloacele care se acumulează în urma depășirii planurilor septenalului, se vor îndrepta spre dezvoltarea continuă și în și mai mare măsură a industriei bunurilor de consum și a agriculturii. Se alocă fonduri suplimentare și se iau asemenea măsuri pentru a se crea condițiile care să permită agriculturii să nu depindă de capriciile naturii. Producția agricolă — a spus primul secretar al C.C. al P.C.U.S. — trebuie să fie organizată în așa fel încît, în fiecare an, în orice condiții climaterice să ne garanteze realizarea produselor necesare pentru satisfacerea necesităților poporului.

Mijlocul cel mai sigur pentru a obține recolte garantate

În cuvîntarea sa, N. S. Hrușciov a apreciat că mijlocul cel mai sigur pentru a obține recolte garantate îl reprezintă irigarea și alimentarea cu apă a milioane de hectare de pămînt. In U.R.S.S., ca urmare a irigărilor, vor fi valorificate milioane de hectare de pămînturi în Asia Centrală, în sudul Federației Ruse și Ucrainei, în republicile din Transcaucazia. Pe pămînturile irigate se pot obține suplimentar 1—1,5 miliarde puduri de cereale, iar dacă va fi nevoie — și mai mult. Aceasta înseamnă că 30—40 la sută din necesitățile de cereale ale Uniunii Sovietice vor putea fi în mod sigur acoperite de pe pămînturile irigate. Privitor la irigații, N. S. Hrușciov a subliniat că cel mai rezonabil este ca fondurile pentru irigări să fie investite în regiunile în care va exista cel mai înalt nivel de recuperare a acestor investiții. El a indicat în același timp ca pe pămînturile irigate să se dea prioritate culturii care, în comparație cu altele, va permite obținerea unui efect economic maxim. Irigarea, a spus între altele N. S. Hrușciov, ne permite să facem un nou pas în direcția unei agriculturi și mai intensive. Un vast program de irigații prezintă mari perspective.

Intre măsurile menite să asigure un ritm mai înalt de dezvoltare a agriculturii, N. S. Hrușciov a subliniat necesitatea organizării într-un mod cu totul nou a muncii Ministerului Agriculturii, a organelor sale locale și a specialiștilor. Principalul în munca ministerului, a spus primul secretar al C.C. al P.C.U.S., trebuie să fie conducerea instituțiilor științifice, dezvoltarea continuă a științei și aplicarea pe scară largă în producție a experienței fruntașilor în agricultură. Activitatea Ministerului Agriculturii trebuie să fie canalizată îndeosebi spre ajutorarea tuturor colhozurilor și sovhozurilor pentru ca acestea să atingă nivelul de producție pe care-l au gospodăriile fruntașe din țară.

Mii de oameni să urmeze exemplul fruntașilor

O bună parte din cuvîntarea sa, N. S. Hrușciov, a consacrat-o rolului experienței înaintate în dezvoltarea agriculturii, cunoașterii și popularizării pe scară largă a acestei experiențe. El i-a numit pe fruntașii producției agricole „farurile noastre" care arată calea spre organizarea model a agriculturii, spre cea mai înaltă productivitate. Citînd numele multor maiștri ai agriculturii care au obținut rezultate înalte, relevînd inițiative de importanță cu adevărat revoluționară, N. S. Hrușciov a arătat că un conducător nu trebuie numai să se mîndrească cu oamenii înaintați, ci să și facă totul pentru ca mii de oameni să le urmeze exemplul. In prezent, a spus vorbitorul, între altele principalul constă în a organiza oamenii, în a desfășura zi de zi și aprofundat munca de educare a maselor în spiritul atitudinii comuniste față de muncă și respectării regulilor de conviețuire socialistă. N. S. Hrușciov a relevat că în satele sovietice au crescut mulți inovatori admirabili. Zi de zi apar noi fruntași, iau ființă brigăzi de muncă comunistă. Oamenii înaintați își manifestă și își arată aptitudinile și meritele în lupta pentru comunism. „Poporul sovietic — a spus vorbitorul — este mîndru de acești oameni. Pe acești oameni se sprijină partidul nostru. Experiența inovatorilor în producția agricolă are o importanță neprețuită pentru sporirea productivitățîi muncii. Productivitatea este principalul indiciu al creșterii noastre. O producție mai mare cu cheltuieli mai mici — iată cărui scop trebuie să ne consacrăm eforturile".

In cursul cuvîntării sale, N. S. Hrușciov a citat exemple care arată răspunderea cu care oamenii muncii și imensa majoritate a conducătorilor din agricultura regiunilor, raioanelor și unităților își îndeplinesc angajamentele. In același timp el s-a ridicat cu toată hotărîrea împotriva angajamentelor nechibzuite, birocratice, pe care și le iau unii conducători, angajamente neîntărite cu nici un fel de măsuri organizatorice și politice. „O asemenea atitudine față de muncă, a spus N. S. Hrușciov, nu poate fi numită altfel decît ca lipsită de răspundere".

Eforturi sporite pentru dezvoltarea creșterii animalelor

In Uniunea Sovietică s-au obținut mari realizări și în domeniul dezvoltării creșterii animalelor. Așa cum a subliniat N. S. Hrușciov, după Plenara din septembrie 1953 a C.C. al P.C.U.S., în țară s-au depus multe eforturi pentru dezvoltarea acestei ramuri a producției agricole. A crescut șeptelul proprietate obștească, au sporit achizițiile de produse animaliere. Scoțînd în evidență aceste succese, N. S. Hrușciov a arătat în același timp măsurile care trebuie luate pentru a înlătura lipsurile care s-au făcut resimțite în unele republici și regiuni în domeniul creșterii animalelor și a asigura un ritm și mai rapid de dezvoltare a acestei ramuri. El a declarat, între altele, că pentru a se îndeplini planul septenal în ce privește producția de carne, în cei cinci ani care au mai rămas trebuie să se asigure un spor anual în țară de 1.465.000 tone de carne. In același timp, vorbitorul a subliniat că trebuie acordată o deosebită atenție dezvoltării și mai rapide a ramurii principale a zootehniei, șeptelului de vaci și sporirii productivității acestora. S-a pus problema că in cei cinci ani care au mai rămas din septenal, numărul vacilor să fie sporit cu 15 milioane, adică să se asigure un spor mediu anual de 3 milioane capete. Aceasta — a remarcat N. S. Hrușciov — este o sarcină pe deplin realizabilă. Condiția cea mai importantă pentru îndeplinirea ei, pentru îndeplinirea saricinii privind avîntul continuu al tuturor ramurilor creșterii animalelor, este crearea unei bune baze furajere.

In această ordine de idei, N. S. Hrușciov a relevat că datorită cultivării pe scară largă a porumbului în colhozuri și sovhozuri, în ultimii ani a sporit producția de nutrețuri. In 1960 s-au însilozat 186 milioane de tone de nutrețuri, adică cu 25 la sută mai mult decît în 1959. Totuși — a spus vorbitorul — ținînd seama de sarcinile din domeniul creșterii animalelor cantitatea de nutrețuri stocate este insuficientă. Fiecare colhoz și sovhoz trebuie să lupte pentru nutrețuri așa cum se luptă pentru cereale.

Spre cel mai înalt nivel de trai din lume

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov reprezintă nu numai un bogat program de acțiune pentru continua dezvoltare a agriculturii, ci și un strălucit exemplu de încredere nestrămutată în forțele poporului, în victoria cauzei comunismului. N. S. Hrușciov și-a exprimat din nou convingerea că pînă la sfîrșitul planului septenal, Uniunea Sovietică va ajunge pe cea mai înaintată țară din lumea capitalistă, Statele Unite, în ceea ce privește producția agricolă pe cap de locuitor. Subliniind că problema principală constă în a organiza bine munca, N. S. Hrușciov a arătat indicii la care trebuie ajuns într-o serie de ramuri ale agriculturii. In domeniul producției de carne, de pildă, a spus el, trebuie să producem pe întreaga Uniune Sovietică la 100 de hectare de terenuri agricole cîte 42 chintale de carne în greutate după tăiere. Că această sarcină este pe deplin realizabilă o dovedește faptul că în ultimii doi ani multe colhozuri, chiar dintre cele care au fost înapoiate, au reușit să ajungă la 80 și chiar la 100 de chintale de carne la fiecare 100 hectare de terenuri agricole.

Dacă acest lucru — a arătat N. S. Hrușciov — îl pot face numeroase colhozuri și unele raioane, nu-l putem noi oare realiza pe întreaga țară în cinci ani? Desigur că putem. Pentru aceasta este nevoie nu numai de dorință, ci și de o muncă tenace, încordată. Avem posibilități, avem premize materiale, avem oameni.

Oamenii muncii din agricultura sovietică au primit cu deosebită însuflețire înflăcărata chemare a lui N. S. Hrușciov de a-și concentra toate eforturile pentru a contribui la realizarea țelului pe care și l-a propus Uniunea Sovietică de a asigura constructorilor comunismului cel mai înalt nivel de trai din lume. Insuflețit de cuvîntarea lui N. S. Hrușciov, de hotărîrile și sarcinile trasate de Plenara C.C. al P.C.U.S., întregul popor sovietic avînd încredere în forțele sale, credincios poruncilor leniniste, pășește ferm înainte spre țelul măreț — comunismul. Sarcinile pe care le pune și în fața agriculturii opera de construire a comunismului sînt grandioase. Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov, învățămintele care se desprind din ea și care au fost concretizate în Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.U.S. luminează cu putere căile pentru înfăptuirea acestor sarcini.

M. Savcenko, de 2 ori Erou al Muncii Socialiste, mulgătoare a colhozului „Lenin", regiunea Sumsk, și E. Doliniuk, șefă de brigadă în colhozul „Stalin", regiunea Tarnopol, discută cu alți participanți la lucrările Plenarei C.C. al P.C. al Uniunii Sovietice.

Lupta dreaptă a poporului congolez

Știrile din ultimele zile arată că A. Kashamura, ministrul informațiilor în guvernul legal condus de Patrice Lumumba, în prezent conducătorul provinciei Kivu, a anunțat că la 25 ianuarie a fost convocat un congres al tuturor partidelor naționale din Congo. Acest congres se va ține la Bukavu, capitala provinciei Kivu. In același timp, A. Kashamura a cerut convocarea parlamentului.

Sub pretextul „asigurării securității europenilor", comandantul trupelor O.N.U. în Congo, la ordinul colonialiștilor, a luat măsura trimiterii a două detașamente de trupe în regiunea Lubero, în partea de nord a provinciei Kivu. Totodată, unități ale trupelor O.N.U. au luat sub controlul lor podurile în zona de frontieră a provinciei Kivu. Aceste acte ale comandamentului trupelor O.N.U. în Congo, arată o dată mai mult manevrele murdare ale colonialiștilor față de guvernul legal al Republicii Congo. Ele provoacă, pe drept cuvînt, indignarea opiniei publice din Congo, și din țările africane solidare cu lupta dreaptă a poporului congolez. În această privință ziarul din Ghana „Ghana Times" scrie că în timp ce Lumumba, care a invitat O.N.U. în Congo, este supus torturilor și umilințelor, comandamentul O.N.U. se tînguie că nu poate lua nici o măsură, deoarece aceasta ar fi o chestiune de ordin pur intern. Cînd însă adepții lui Lumumba îi arestează pe spionii belgieni și pe alți provocatori care urzesc comploturi și subminează unitatea Republicii Congo, comandamentul O.N.U. acționează cu iuțeala fulgerului, cerînd eliberarea lor.

Provocările colonialiștilor sînt susținute cu zel de trădătorii poporului congolez, pe care nu-i interesează soarta congolezilor, ci interesele murdare ale colonialiștilor. Nu e de mirare că în regiunile care se găsesc vremelnic sub controlul clicii trădătoare Mobutu—Kasavubu, economia este grav dezorganizată, că șomajul capătă proporții amenințătoare. Știrile arată că numai la Leopoldville numărul oamenilor care nu au de lucru este de 35.000, că în ultimul timp prețurile de vînzare cu amănuntul pe piață au crescut vertiginos și că datorită foamei și subalimentației, mortalitatea în rîndurile populației ia proporții înspăimîntătoare. Și, în timp ce populația din regiunile aflate la ordinele trădătorilor, suferă îngrozitor, belgienii, jecmănitorii avuțiilor congoleze, mișună în voie în Congo. Numărul lor este de 18.000 dintre care 400 dețin posturi de conducere guvernamentale, administrative și tehnice. Se înțelege că aceștia n-au venit aici pentru interesele poporului congolez, ci pentru stoarcerea bogățiilor Republicii Congo.

În lupta sa dreaptă împotriva colonialiștilor și a clicii trădătoare Mobutu— Kasavubu— Chombe—Kalonji, poporul congolez nu e singur. De curînd, la Cairo a avut loc prima ședință a Comitetului internațional pentru ajutorarea Republicii Congo, instituit de sesiunea extraordinară a Consiliului de solidaritate al țărilor Asiei și Africei. Din acest comitet fac parte reprezentanți a 13 țări: Congo, Guineea, Republica Arabă Unită, U.R.S.S., R. P. Chineză. Algeria, Ghana, Mali, Japonia, Indonezia, Marocul, India și Sudanul.

În semn de solidaritate cu poporul congolez, trupele marocane, la cererea regelui Marocului, Mohamed al V-lea, urmează să se înapoieze în țară pînă la 31 ianuarie. Totodată, reprezentantul permanent al Marocului la O.N.U. a primit însărcinarea de a cere convocarea Consiliului de Securitate pentru examinarea situației din Congo și a problemei soartei lui Patrice Lumumba, conducătorul guvernului legal al Republicii Congo.

LAOS: Trupele rebele suferă înfrîngere după înfrîngere

Ofițerii și soldații din localitatea Tha Khek, capitala provinciei laoțiene Cammon, s-au răsculat împotriva rebelilor. Comitetul revoluționar condus de Kong Le și Partidul Neo Lao Haksat au adresat ofițerilor și soldaților din orașul sus amintit un mesaj prin care-i cheamă să se unească cu poporul, cu grupele populare înarmate și în special cu tineretul. Guvernul legal laoțian a adresat, de asemenea, un mesaj de salut ofițerilor și soldaților din Tha Khek.

Trupele rebele primesc în fiecare zi lovitură după lovitură. Astfel, după cum a declarat însuși Sanicham, comandantul rebelilor laoțieni, trupele guvernului legal și unitățile Patet Lao, dețin actualmente controlul asupra nodului rutier vital Sala Foukhoun, situat la nord de Luang Prabang. In ciuda faptului că sînt sprijiniți nu numai de S.U.A. ci și de patronii uzinelor de armament din Japonia, care le dau armament și echipament, rebelii primesc lovituri grele din partea trupelor care apără libertatea și viața poporului laoțian. Așa cum a declarat Kong Le unui corespondent al ziarului Pravda, „Forțele unității naționale se întăresc și cresc. Pe teritoriul aflat sub controlul guvernului legal Suvanna Fumma, domnește ordinea și liniștea". El a arătat, mai departe, că populația laoțiană urăște clica rebelilor și reacționarilor care luptă împotriva autorităților legale. Acolo unde sînt rebelii, acolo domnesc violenta, jaful și lipsa de drepturi. Rebelii ar fi fost lichidați de mult, dacă nu ar fi fost sprijiniți de clica militaristă americană și de marionetele lor din S.E.A.T.O.

Kong Le a declarat că guvernul legal dispune de documente care confirmă amestecul militarilor americani în complotul urzit de rebeli împotriva poporului laoțian. Ba, ceva mai mult, casele în care locuiau militarii și diplomații americani au fost folosite pentru ascunderea rebelilor și a armelor. Din aceste case s-a tras împotriva forțelor democrate.

In încheiere, Kong Le a spus că prin amestecul în treburile Laosului americanii încearcă să împiedice Laosul de a reveni la viața pașnică. In ciuda tuturor uneltirilor imperialiștilor, poprul laoțian va înfrînge însă forțele reacționare și pacea va veni pe pămîntul țării sale.

Uriți de popor și înfrînți, rebelii dau bir cu fugiții, nu știu cum să-și scape mai degrabă pielea. După cum anunță însăși presa americană, o parte din rebelii din Luang Prabang au fugit în Tailanda. Alții au trecut de partea forțelor patriotice.

Din țările capitaliste

Printre muncitorii agricoli italieni emigrați în Franța

În fiecare an, mii și mii de muncitori agricoli din Italia sînt nevoiți să emigreze în Franța, pentru a găsi de lucru. Nu de mult, grupurile acestea de oameni necăjiți, au fost vizitate de către Vincenzo Galetti, unul dintre activiștii sindicali ai organizației „Federbraccianti" din Italia. Acesta a publicat în revista „Pămînt și muncă", organul Uniunii internaționale a sindicatelor muncitorilor agricoli și forestieri, un articol sub formă de însemnări zilnice. Spicuim mai jos unele aspecte deosebite ce scot în evidență cît se poate de limpede situația mizeră a acestor muncitori, siliți să se despartă de gospodăriile și familiile lor, luni de zile, de-a rîndul, din cauza șomajului ce bîntuie în țara lor.

„Stau de vorbă — scrie Vincenzo Galetti, cu 7 muncitori din Padova, unul din Pescara și altul din Locce, ale căror cîștiguri, conform angajamentului, depind de producția obținută. In anul 1960, deși au muncit din greu, ei nu au putut atinge nici măcar plafonul salariului muncitorilor care s-au angajat în alte părți, cu contract, indiferent de cuantumul recoltei obținute. Aflu că în anul trecut, au lucrat deseori și în zilele de repaus, atît la seceriș, cît și la recoltatul cartofilor. Totuși, cîștigurile obținute au fost mici".

...„La Saint-Quentin, — arată mai departe autorul, m-am întîlnit cu 25 de muncitori agricoli italieni din Mirandola, Vincenza, Forli și Rovigo. Ei mi-au arătat că proprietarii la care lucrează caută pe toate căile să nu respecte contractele de lucru, — mai ales să nu le plătească orele suplimentare. Condițiile de locuit sînt proaste, de cele mai adeseori asigurîndu-li-se cîte o baracă neîncăpătoare".

...„Un alt grup de muncitori din Vincenza, Aguila, Parma și Reggio Emilia, mi-au arătat că o duc destul de rău în privința schimbării lenjeriei de pat și mîncării. Rareori li se dă carne la masă, mai mult cartofi și fasole. In ce privește condițiile de lucru, ei au subliniat că **proprietarul le reține 20 la sută din salariul fixat, deoarece folosește și unele... mașini la lucrările cîmpului, mai ales mașini de recoltat,** care necesită carburanți și piese de schimb.

...„La Cherry-Crossigny, am întîlnit o echipă de 40 de muncitori italieni care s-au plîns că, condițiile de trai sînt cît se poate de proaste. Ei dorm pe jos, pe saci de paie, deoarece paturile sînt stricate. Tavanele camerelor în care sînt cazați stau să cadă deasupra lor. Soțiile unor muncitori italieni venite și ele în Franța, muncesc cîte 20 de ore pe zi pentru întreținerea camerelor, pentru spălatul rufelor și pregătitul mîncării, dar pentru aceasta nu capătă un ban de la proprietar, deși în contract era prevăzută plata lor".

Fiecare colectivist e un agitator

(Urmare din pag. 1)

Moș Moise Gheorghe are și el destule de povestit.

— Nu știu cu care să încep. Cu frate-miu Ion sau cu alde Popa Stelian și Onuțu Niculae? Cu ăștia a fost ușor. Fratele, și el membru de partid, va fi un colectivist de bază. Onuță e tractorist și lucrează pe tarlalele noastre. O să ne facă lucrări de cea mai bună calitate. Să vă povestesc mai bine despre Vasile Dumitrașcu. Acum cîțiva ani, cînd am înființat colectiva, zicea că el niciodată n-o să fie colectivist. Am rîs de încăpățînarea lui și i-am spus să se mai gîndească cît are timp... pînă la trenul următor. (Moșu face o paranteză și-mi explică: „Am fost acar de-aia glumesc așa"). Am mai discutat cu el de atunci de multe ori. De ce să ținem măi Vasile cîte un răzor de un metru între pogoanele noastre? Nu-i păcat de pămînt? Altădată, i-am vorbit despre veniturile noastre: „Vino, măi Vasile, să-mi vezi butoiul cu vin și ăl cu țuică. Să vezi și să bei din ce beau eu, mă. Îți dau și prăjitură și plăcintă la vin, că am băiete făină în ladă și porumb în pod. Am primit și cîte 6 lei bani la ziua muncă". Și să vedeți minunea: Vasile Dumitrașcu, cel care zicea că nu va intra niciodată în colectivă a adus toate cele cinci pogoane în colectivă, la 4 ianuarie.

Pe rînd, aflu cum au muncit și ceilalți colectiviști. Preda N. Gheorghe, secretarul organizației de partid, l-a convins pe Stănescu Constantin. Pe întovărășitul Stanciu Gheorghe l-a lămurit colectivistul Barbu Răducu. Mai precis: nepotul și-a lămurit unchiul.

— Stanciu Gheorghe e priceput la toate. Și la pomicultură și la vie. Și ceea ce este mai important, precizează brigadierul Dobre Anton, este faptul că Stanciu s-a desprins din rîndul mijlocașilor și după el vor veni încă mulți alții.

Fiecare colectivist din Măgurele este un sîrguincios agitator. Ar trebui să-i pomenim aici pe fiecare în parte, din lipsă de spațiu am ales numai cîteva exemple. Și am mai adăuga că în ultimele două săptămîni s-au strîns noi cereri pentru primire în colectivă.

Exemplul și munca colectiviștilor dau tot timpul anului roade — și nu numai pe cîmp ci și în inimile oamenilor.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"